

Alte Drucke

**PHILIPPI || MELANCHTHONIS || Grammaticae Graecae ||
EPITOME || AD PVERILEM INSTITVTIO=||nem et captum
accommodata.|| Adiecta sunt verba anomala,|| de ...**

Melanchthon, Philipp

Wittenberg, 1600

VD16 ZV 22808

DE LITERIS GRAECORVM.

Nutzungsbedingungen

Die Digitalisate des Francke-Portals sind urheberrechtlich geschützt. Sie dürfen für wissenschaftliche und private Zwecke heruntergeladen und ausgedruckt werden. Vorhandene Herkunftsbezeichnungen dürfen dabei nicht entfernt werden.

Eine kommerzielle oder institutionelle Nutzung oder Veröffentlichung dieser Inhalte ist ohne vorheriges schriftliches Einverständnis des Studienzentrums August Hermann Francke der Franckeschen Stiftungen nicht gestattet, das ggf. auf weitere Institutionen als Rechteinhaber verweist. Für die Veröffentlichung der Digitalisate können gemäß der Gebührenordnung der Franckeschen Stiftungen Entgelte erhoben werden.

Zur Erteilung einer Veröffentlichungsgenehmigung wenden Sie sich bitte an die Leiterin des Studienzentrums, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

Terms of use

All digital documents of the Francke-Portal are protected by copyright. They may be downloaded and printed only for non-commercial educational, research and private purposes. Attached provenance marks may not be removed.

Commercial or institutional use or publication of these digital documents in printed or digital form is not allowed without obtaining prior written permission by the Study Center August Hermann Francke of the Francke Foundations which can refer to other institutions as right holders. If digital documents are published, the Study Center is entitled to charge a fee in accordance with the scale of charges of the Francke Foundations.

For reproduction requests and permissions, please contact the head of the Study Center, Frau Dr. Britta Klosterberg, Franckeplatz 1, Haus 22-24, 06110 Halle (studienzentrum@francke-halle.de)

urn:nbn:de:gbv:ha33-1-149459

DE LITERIS GRÆCORVM.

Literæ sunt:

α β γ δ ε ζ η θ ι κ λ μ ν ξ ο
π ρ σ τ υ φ χ ψ ω.

In his vocales sunt septem; α ε η ι ο υ ω.
Ex quibus diphthongi connectuntur.

Propriæ αι αυ ει οι ου, quas proprias vocamus, quod postulet eas naturalis pronuntiatio, id est, eodem modo pronuncientur, quo scribuntur.

Impropriæ α η ω γ, quas vocamus improprias, quod pronuntiatio naturalis ipsas non requirat, id est, more simplicium vocalium efferantur, ac in postrema u profertur, solum.

Consonantes diuiduntur in Medias.

Tenues, Aspiratas.

β	π	φ
γ	κ	χ
δ	τ	θ

Sunt enim duplices tres ψ ξ ζ. Nam
ζ valet σδ, ξ κσ, ψ ωσ.

Liquidæ quatuor sunt λ μ ν ρ.

PRO

PROSODIA.

προσῳδία, accentus (nam id significat
Græca vox, *πρὸς* ad, *ᾠδή* carmen) est ratio
pronunciandi,

Syllabæ accidunt Tempus, Tonus,
& Spiritus.

Tempus aliud longum est, vt ἥρως, aliud
breue, vt θεός.

Tonus alius est acutus, vt θεός, alius
grauis, vt θεός, alius circumflexus, vt θεῶ.

Spiritus alius est asper, vt ἐλένη.

Alius tenuis, vt ἔρως.

Tempus indicat quanta sit syllaba, lon-
ga' ne an breuis. Longa dignoscitur aut
longa vocali η, ω, aut diphthongo, vt αἰνεῖα,
quæ omnes longæ sunt, aut positione, vt
ἄρτε, ἀξίς.

Breuis, cognoscitur vocali breui, ε, ο,
θεός.

Media, autoritate, vt καλός in versu
Theocriti: τὰ μὴ καλὰ, καλὰ πέφανται,
Quæ non sunt pulcra, pulcra videntur.

DE TONIS.

Non omnes longæ acutæ sunt, Virgi-
lius, Virg. longa est, non acuta δριστεύλης,
eis longa est, non acuta.

Nec

Nec omnes acutæ longæ sunt, Virgili-
us, gi acuitur etiam si brevis syllaba. Sic
δοῖς, τέλης, ὠρμήρης, τί, γέ acuiuntur, etiam si
breues syllabæ.

Acutus est syllabæ eleuatio, Dóminus,
Phílippus.

Grauis, est communis dictiōis tenor,
earum videlicet syllabarum, quæ nec acuto,
nec circumflexo pronunciantur tractu,
Dóminus.

Circumflexus, etiam si syllabam eleuare
videatur, tamen proprie non eleuat, sed
tardat, Ideoq; arcu, quasi mollioris pro-
nunciationis notula scribitur. Discant er-
go pueri, quatenus fieri potest, aliquod
pronunciandi discrimen, θεός, θεῶ, εἰς, εἰς κα-
λῶς, καλός.

Usus Tonorum.

Acutus loca possidet vltimum, penul-
timum, antepenultimum, θεός, & dicitur
vox oxytona, ὠρμήρης, & vocatur paroxy-
tona, περιέκλητ, & nominatur proparo-
xytona.

Circumflexus locis est, vltimo, θεῶ, pe-
nultimo, σῶμα.

Grauis omnibus syllabis est, quæ nula
lo alio

4
lo alio tono acuto aut circumflexo insigniuntur; nec scribitur unquam sua vice, ut in Dominus; minus graues sunt, nullis insignitæ tonis.

REGVLA.

Nulla nec Latina, nec Græca dictio duobus tonis proprie aut per se insignitur, nisi δι' ἑγκλισιν, id est, propter particulam aliquam sequentem, quæ suum tonum in finem præcedentis vocis inflectit sive rejicit, ut Dominus; *πλέμαχος π.*

ALIA.

Quorum nominatiui in vltima acutum habent, eorum genitiui & Datiui inflectuntur, Accusatiui vero acuiuntur, ut *ἄδικός, ἄδικε, ἄδικῶ, ἄδικόν.*

ALIA.

In polysyllaba dictione, cum vltima est longa, acutus est in penultima, ut *ἀεργένης, δριστελής, ἐλένη, φιλότης.*

Si vero vltima est brevis, acuitur antepenultima, ut *ἄνδρωπός, περικλητός, ἐλέησον, ἐλέος.*

DE GRAVI TONO.

Gravis tonus est in omnibus syllabis, in quibus nec acutus nec circumflexus scribi-

scribitur, quamuis nusquam pingatur, ne
torapices singulis syllabis inscribere oporteat,
ut in voce *φιλοσοφία*, omnibus syllabis
insider grauis tonus, excepta penultima.

Quando vero in vltima syllaba scribitur,
pro acuto ponitur consequentix &
quasi coherentix causa, ut *πατρῴων*.

DE CIRCUMFLEXO.

Circumflexus nunquam est in syllaba
breui, neque positione longa, nisi sit liqui-
da, ut in *γῶμα*, *μάλλον*.

ALIA.

Circumflexus familiaris est contractis,
ut *νῆς*, *ἀπλῆς*; *ἀνός*, *ἀπλό*.

ALIA.

In dissyllaba priore natura longa, po-
steriore breui, penultima circumflectitur,
ut *χρῆμα*, *χρῆσις*.

EXCEPTIO I.

Attici vltima longa non acunt pen-
ultimam, ut *μελέως*, *χρῆστος*.

II.

Plurales secundæ & tertiæ Declinatio-
nis, & verba pessura siue media in *μαι* non
acuunt penultimam, quamuis vltimas lon-
gas habeant, ut *ἄνθρωποι*, *μέσαι*, *τύποι*.

Qui

Qui tonus est in fine recti, manet etiam in obliquis super eadem syllaba, ut παλλὰς παλλὰδ' *Θ*, ευσέβης ευσέβει *Θ*, ἰδρῶς ἰδρῶτ' *Θ*. vox Enclitica est, quæ tonum suum rejicit in præcedentis, vocis ultimam syllabam, siue in nominibus, siue pronominibus, siue verbis, ut φιλέσσοφός εἰμι, ἐγὼ φημι, δέδωκάς μοι.

DE SPIRITIBVS.

Spiritibus vtimur, in solis earum dictionum initijs, quæ à vocali incipiunt, ἔρ *Θ* ὀδ *Θ*.

υ semper aspiratur, item ρ cum initio ponitur. In medio si duo sunt ρ, alterum tenui, alterum aspiratione signabis, ut ἄπρ-ρημα, ἐρρέθη, dictum est.

Syllabæ accidentibus annumeratur etiam apostrophus, qui in fine dictionis ponitur, ut sit elise vocalis aut diphthongi signum, ut κύρι' ἐλέησον, pro κύριε ἀλλ' ἴθι, pro ἀλλὰ ἴθι, μή μ' ἐρεθίζε, pro μή με, ne me irrita, βελομ' ἐγὼ, volo ego.

Admonitio.

Tenuis vertitur in aspiratam sequente vocali aspirata, ut ἀνθ' ὧν, pro ἐν τῶν, eo quod.

ἀφαι-

ἀφαρῆμα pro ἀπὸ αἰρῆμα.

Item, ὑποδιαστολή subdistinctio, quæ dictionem alteram ab altera diducit, vt ὃ, π neutrum ab ὅσις. Xenop. ἀπορών ὃ π χρῆ ποιεῖν, ambigens quid facere oporteat.

DE ETYMOLOGIA.

Dictionum alia sunt Articulus, Nomen, Verbum, Participium, Pronomen, Aduerbium, Coniunctio, Præpositio.

ARTICVLVS.

Articulus est, quo orationis membra coherent, & nominum casus ac genera internoscuntur.

Accidunt articulo genera : Masculinum, Fœmininum, Neutrum.

Numeri tres; Singularis, Dualis, Pluralis. Vincit enim Latinum sermonem, Duali numero Græca copia.

Casus quatuor : Nominatiuus, Genitiuus, Datiuus, Accusatiuus. Nam Vocatiui nullus est articulus, sed eius vice utimur aduerbio vocandi ὦ. Ablatiuo Græcia in vniuersum caret.

Accidit & figura. Sunt enim simplices articuli, ὁ, ἡ, τὸ, ὅς, ἡ, ὅ.

B

Comæ

Compositi ὅδε quod vim habet demon-
strativi pronominis iste, ὅσπερ, ἥπερ, ὅπερ.

Singul. Nominatiuo τίς cum acuto
est vox interrogandi: quis?

Genitiuo τίνος

Datiuo τίνι

Accusatiuo τινός.

Dual. Nominatiuo τινε

Genitiuo τίνων

Datiuo τίνωιν

Accusatiuo τινέ.

Plural. Nominatiuo τινες

Genitiuo τίνων

Datiuo τίνεσι

Accusatiuo τίνεσ.

τίς cum graui postpositiua particula
significat quidam:

Sing. Nominatiuo τίς

Genitiuo τινός

Datiuo τίνι

Accusatiuo τινός.

Dual. Nominatiuo τινε

Genitiuo τίνων

Datiuo τίνωιν

Accusatiuo τινέ.

Plur.

9

Plur.	Nominatiuo	πνές
	Genitiuo	πνών
	Datiuo	πσι
	Accusatiuo	πνάς.

Atque hæc quidem sunt Masculinæ & Fœmininæ formæ. Eodem plane declinabis modo neutra *τι* & *τη*. iam vide, vt articulus compositus *ὅπς* flecti debeat.

ὅς τις

ὅτιν

ὅτινι

ἐντινα, &c. declinata vtriusq; compositionis parte.

DE NOMINE.

Nomen Græci *ὄνομα* vocant, dictio est, quæ casu flectitur. Nominum aliud est adiectiuum, aliud Substantiuum. Adiectiuum quod tribus generibus variatur. Substantiuum quod vno aut summum duobus, vt *ὁ λέων*, ἢ *λέωνι*. *ὁ θεράπων*, ἢ *θεράπωνι* famula.

Terminationes Adiectiuorum.

ος πᾶς, πᾶσι, πᾶν.

B 2

μέλας

μέλας μέλαινα, μέλαν.
 μέγας, μεγάλη, μέγα.
 ης ὁ καὶ ἡ ἀληθής, τὸ ἀληθές.
 εἰς χαρίεις, χαρίεσσα, χαρίεν.
 ις ὁ καὶ ἡ Φιλόπατρις, Φιλόπατρι.
 υς ἡδύς, ἡδέα, ἡδύ.

πολύς, πολλή, πολὺ.
 ὁ καὶ ἡ ἄδακρυς, τὸ ἄδακρυ.

⊙ purum, aut ⊙ finientia foemina-
 na per α faciunt, δίκαι⊙, δίκαια, δίκαιον.
 καθαρός, καθαρά, καθαρὸν.

Reliqua in ⊙ Foeminina regulariter
 per η efferunt, σοφός, σοφή, σοφόν.

Composita in ⊙ generis Communis
 sunt, vt ὁ καὶ ἡ Φιλόσοφ⊙, τὸ Φιλόσοφον.

Ex ⊙ nascitur & ες terminatio quo-
 rundam adiectivorum, vt:

λευσῆς pro λευσέ⊙	ἀπλῆς pro ἀπλό⊙.
λευσή	ἀπλή
λευσοῦν	ἀπλοῦν.

Huius formæ sunt, quæ fines circum-
 flectunt: Composita, ὁ καὶ ἡ πολύπας, τὸ
 πολύπαν.

ὡς ὁ καὶ ἡ εὐχεως, τὸ εὐ-
 χεων.
 τιν ὁ καὶ ἡ τέρεν, τὸ τέρεν

Atticorum
 terminatio
 est, vt infra
 ων

ον ο καὶ εὐδαίμων, τὸ εὐδαί- in declina-
 μων. tionib. est
 αρ ο καὶ ἡ μάκαρ, τὸ μάκαρ. cernere.

DE COMPARATIONE.

Adiectiua in Θ regulariter faciunt
 Comparatiuos σ abiecta, & $\pi\epsilon\rho\Theta$ ad posi-
 tiuum addita, λευκὸς λευκότερ Θ .

Quæ penultimam positiui habent lon-
 gam, o seruant.

Quæ vero breuem, o mutant in ω , vt
 σοφὸς σφώτερ Θ , ἐνδοξ Θ ἐνδοξότερ Θ .

Adiectiua in $\eta\varsigma$ faciunt comparatiuum
 $\eta\varsigma$ in $\epsilon\varsigma$ mutato, & addita voce $\pi\epsilon\rho\Theta$, vt α-
 ληθ $\eta\varsigma$ ἀληθέστερ Θ . Sic & quæ $\epsilon\iota\varsigma$ finiunt,
 $\epsilon\tau\epsilon\rho\Theta$ faciunt comparatiuos, χαρίεις, χαρι-
 έστερ Θ .

In $\epsilon\varsigma$ $\pi\epsilon\rho\Theta$ addunt, vt εὐνέας, εὐνέστε-
 ρος. Quæ $\omega\upsilon\upsilon$ finiunt, mutant ω in o & Com-
 paratiuum in $\epsilon\tau\epsilon\rho\varsigma$ faciunt, vt σφῶφρων, σω-
 φρονέστερ Θ .

Quæ $\upsilon\varsigma$ finiunt, σ abijciunt, addita $\tau\epsilon$ -
 $\rho\Theta$, vt, βραχύτερ Θ , Sed $\upsilon\varsigma$ pleraq; faciunt
 Comparatiuos in $\omega\upsilon\upsilon$, ἡδυς, ἡδίω. πυχὺς πε-
 χιών, μέγας, μέζων. Estq; hæc anomala
 terminatio Comparativorum.

Superlativum,

B 3

Com-

Comparatiui terminationem τερος mu-
ta in πατος facturus regulare superlatiuum.

λδοκότερΘ,	λδοκώτατΘ,
ἀληθέστερΘ,	ἀληθέστατΘ,
χαριέστερΘ,	χαριέστατΘ,
δυνάστερΘ,	δυνάστατΘ,
ζωφρονέστερΘ,	ζωφρονέστατΘ,
βραχύτερΘ,	βραχύτατΘ,

Comparationes analogicae seu
regulares.

ος σοφός,	σοφώτερΘ,	σοφώτατΘ,
σοφή,	σοφώτερα,	σοφώτατη,
σophon,	σοφώτερον,	σοφώτατον,
ης ὁ ἀληθής,	ἀληθέστερΘ,	ἀληθέστατΘ,
ἡ ἀληθής,	ἀληθέστερα,	ἀληθέστατη,
τὸ ἀληθές,	ἀληθέστερον,	ἀληθέστατον,
ων ὁ σώφρων,	ζωφρονέστερΘ,	ζωφρονέστατος,
ἡ σώφρων,	ζωφρονέστερα,	ζωφρονέστατη,
τὸ σώφρον,	σωφρονέστερον,	ζωφρονέστατον,
ος ὁ χαρίεις,	χαριέστερΘ,	χαριέστατΘ,
ἡ χαρίεις,	χαριέστερα,	χαριέστατη,
τὸ χάριεν,	χαριέστερον,	χαριέστατον,

Comparationes Anomala.

υς ὁ ἡδύς, ἡδίων, ἡδίστΘ,	Dulcis.
ἡ ἡδέα, ἡδίον, ἡδίστη,	

τὸ ἥδυν, ἥδιον, ἥδιστον.

πολύς, πλείων, πλείς ☉, Multus.

πολλή, πλείων, πλείς η.

πολύ, πλείων, πλείς ον.

ὁ μέγας, μείζων, μέγιστος ☉, Magnus.

ἡ μεγάλη, μείζων, μεγίστη.

τὸ μέγα, μείζον, μέγιστον,

ὁ καλός, καλλίων, κάλλιστος ☉, Bonus.

ἡ καλή, καλλίων, καλλίστη.

τὸ καλόν, κάλλιον, κάλλιστον.

Varios autem comparativos & superlativos καλὸς seu ἀγαθὸς recipit :

καλλίω, κάλλιστος ☉.

βελτίων, βέλτιστος ☉.

ἀμείνων line superlativo.

κρείττων, κρείττιστος ☉.

ἀρεῶν, ἀριστος ☉.

λῴων, λῴστος ☉.

ὁ κακός, κακίων, κάκιςτος ☉, Malus.

ἡ κακή, κακίων, κακίστη.

τὸ κακόν, κακίον, κάκιςτον. Recipit & κακὸς
varios comparativos :

χείρων & χερείων, χείριστος ☉.

Et μικρὸς, ἐλάττων, ἐλάχιστος ☉, parvus.

ἥστων line superlativo.

μείων line superlativo.

B 4

ὁ ἀσχερὸς

ὁ αἰχρὸς, αἰχρίων αἰχρῆς Θ, Turpis.

ἡ αἰχρὰ, αἰχρίων, αἰχρῆς η.

τὸ αἰχρὸν, αἰχρίον, αἰχρῆσον.

ὁ ἐχθρὸς, ἐχθρίων, ἐχθρῆς Θ, Inimicus.

ἡ ἐχθρὰ, ἐχθρίων, ἐχθρῆς η.

τὸ ἐχθρὸν, ἐχθρίον, ἐχθρῆσον.

Accidunt nomini, Species, Genera
Casus, Declinationes.

Species.

Πατρωνυμικὸν gentile nomen est, vt α-
τρειδῆς Atrides, id est Atræi filius.

Denominatiuum, vt μεσσηνός, ἐράνι Θ.

Diminutiuum, vt λίθαξ lapillus, ἀνδρωπί-
σκ Θ homuncio.

Genera.

Masculinum ἀρσενικόν, ὁ

Fœmininum θηλυκόν, ἡ

Neutrum ἐδέτερον, τὸ

Commune κοινόν, ὁ καὶ ἡ

Promiscuum ὁπίκτινον.

Casus.

Nominatiuus ὀνομαστικὴ

Genitiuus γενικὴ

Dativus δοτικὴ

Accu-

Accusatiuus

αἰτιατικὴ

Vocatiuus

κλητικὴ.

DE DIALECTIS.

Διαλέκτῳ vocatur loquendi proprietās. Sunt autem quatuor Dialecti præter communem sermonem, quæ communis lingua dicitur.

Attica vertit σ in τ, vt θάλασσα pro θάλασσα, πράττω pro πράσσω.

Ionica α vertit in η, vt σοφία pro σοφία.

Aeolica ε mutat in η, vt λαβὴν pro λαβὴν.

Dorica vertit η in α vt φάμα pro φήμη.
πάρα pro παρη.

Declinatio.

Quinque sunt declinationes simplices & totidem Contractæ.

Declinatio prima simplex & æquisyllaba, hoc est, in qua obliqui non superant numerum syllabarum Nominatiui, est Masculinorum in ας & ης, vt, αἰνείας, ἡρώς.

η

Paradigma in ας.

S.

ὁ αἰνείας

τὸ αἰνείας

B 5

τῷ

τῶ ἀνείας
 τῶν ἀνείων
 ᾧ ἀνεία.

D. τῶ ἀνεία
 τῶν ἀνείων

P. οἱ ἀνείας
 τῶν ἀνείων
 τοῖς ἀνείας
 τῶν ἀνείας
 ᾧ ἀνείας.

Dualium ubique
 tantum duæ sunt
 voces, prima com-
 plectitur nominati-
 uum, accus. & vo-
 catium, secunda
 genit. ac datium.

ΗΣ.

S. ὁ χεῦς
 τοῦ χεύου
 τῶ χεύου
 τῶν χεύων
 ᾧ χεύου.

D. τῶ χεύου
 τῶν χεύων.

P. οἱ χεύου
 τῶν χεύων
 τοῖς χεύου
 τῶν χεύου
 ᾧ χεύου.

REGVLA DE VOCATIVO.

In his nomina propria Vocatiuum per
 η esse-

afferunt, appellatiua per α, vt ὁ ζεύς, ὁ
ληΐς.

Figuratum paradigma secundum vfi-
ratiōes Dialectos.

S. ὁ αἰνείας & αἰνείης Ionicè.
Ἔ αἰνείς Communiter, Ionicè αἰ-
νείεω, Aeolicè αἰνείας, Doricè αἰ-
νεία.

Ex hac Dialecto reliqui sunt Genitiui,
communiter recepti, λεκάς, λεκά, ἀννίβας
ἀννίβα.

τῷ αἰνεία Communiter, αἰνείη Io-
nicè.

τὸν αἰνείαν Communiter, αἰνέλλω &
αἰνεία Ionicè.

ὦ αἰνεία & αἰνείας Atticè.

D. τῶ αἰνεία
τῶν αἰνείων.

P. οἱ αἰνέαι
τῶν αἰνεῶν Communiter, αἰνεῶν Do-
ricè, αἰνειῶν Aeolicè, αἰνείων Io-
nicè.

τοῖς αἰνείας Communiter, αἰνείης mu-
tatione diphthongi propriæ in im-
propriam, & αἰνείησι per paragogen.

τοὺς αἰνείας ὦ αἰνέαι.

Secun-

SECUNDA DECLINATIO

simplicium æquisyllaba.

Fœmininorum tantum est, & η fini-
entium.

Paradigmata regularia.

A.

- Σ. ἡ μέση
της μέσης
τῇ μέσῃ
τῶ μέσῳ
ὦ μέση,
D. τὰ μέση
ταῖν μέσων.
P. αἱ μέσαι
ταῖς μέσαις
ταῖς μέσαις
ὦ μέσαι.

H.

- Σ. ἡ πρῆ
της πρῆς
τῇ πρῇ
τῶ πρῷ
ὦ πρῆ
D. τὰ πρῆ

ταῖν

9
P. τῶν πρῶτων.
αἱ πρῶται
τῶν πρῶτων
ταῖς πρῶταις
τὰς πρῶτας ὡς πρῶται.

DE GENITIVO SINGULARI.

Quæ a puro aut καθαῖστα finiunt, Genitivum per ας faciunt.

S. ἡ σοφία
τῆς σοφίας
τῇ σοφίᾳ
τῷ σοφίᾳ
ὡς σοφία.

D. τὰ σοφία
τῶν σοφίᾳ.

P. αἱ σοφαί
τῶν σοφῶν
ταῖς σοφίαις
τὰς σοφίας
ὡς σοφαί.

Figuratum Paradigma.

S. ἡ ἰσορία
τῆς ἰσορίας
τῇ ἰσορίᾳ
τῷ ἰσορίᾳ Communiter,
ἰσορίην Ionicè.
ἡ ἰσορία, ἰσορίῃ Ionicè.

D τὰ.

D. τὰ ἰσολία
ταῖν ἰσολιῶν.

P. αἱ ἰσολίαι
τῶν ἰσολιῶν Communiter, ἰσολιῶν Dorice, ἰσολιῶν Ionicè, ἰσολιῶν Aeolicè.

ταῖς ἰσολίαις Communiter, ἰσολίης soluta diphthongo propria in impropriam, ἰσολίησι per paragonem.

παρὰ ἰσολίαις
ὡς ἰσολίαι.

TERTIA DECLINATIO simplicium parasyllaborum est.

Masculinorum, Fæmininorum & Communium in ο, ut ὁ λόγος ο, ἡ ὁδὸς ο, ὁ κῆρ ἡ ἄνθρωπος ο, & Neutrorum in ον, ut τὸ ξύλον.

Paradigma ο.

S. ὁ λόγος ο
ἡ λόγος
τὸ λόγος
τῶ λόγος
ὡς λόγος.

D. τῶ λόγος
τοῦ λόγος.

P. οἱ

P. οἱ λόγοι
 τῶν λόγων
 ταῖς λόγοις
 τοῖς λόγοις
 ὧν λόγοι

O N.

S. τὸ ξύλον
 τοῦ ξύλου
 τῷ ξύλῳ
 τῷ ξύλῳ
 ὧν ξύλον

Neutra habent
 tres similes casus
 ut apud Latinos:

D. τῶ ξύλῳ
 τῶν ξύλων.

P. τὰ ξύλα
 τῶν ξύλων
 ταῖς ξύλοις
 τὰ ξύλα
 ὧν ξύλα.

Figuratum Paradigma.

S. ὁ λόγος
 τοῦ λόγου Communiter, λόγῳ
 Doricè, λόγοις Ionicè.
 τῷ λόγῳ
 τὸν λόγον
 ὧν λόγῳ Communiter, λόγῳ
 Atticè.

D. τῷ

D. τῷ λέγω
τοῖν λογοῖν Communiter, λογοῖν
per epenthesein.

P. οἱ λόγοι
τῶν λόγων
τοῖς λόγοις
τέτς λόγους
ὧ λόγοι.

QVARTA DECLINATIO simplicium ἰσοσύλλαβῳ est.

Masculinorum & Fœmininorum in
ως, ut ὁ μενέλεως, ἡ ἄλως, & communium
ὁ καὶ ἡ εὐγεως, & neutrorum in ων, εὐγεων.

Paradigma.

S. ὁ ἀνδρόγεως
τέτς ἀνδρόγεω
τῷ ἀνδρόγεω
τοῖν ἀνδρόγεων, καὶ ἀνδρόγεω antique.
ὧ ἀνδρόγεως.

D. τῷ ἀνδρόγεω
τοῖν ἀνδρόγεων

P. οἱ ἀνδρόγεω
τῷ ἀνδρόγεων
τοῖς ἀνδρόγεως
τέτς ἀνδρόγεως
ὧ ἀνδρόγεω.

Quin-

QVINTA DECLINATIO

imparisyllaborum.

Complectitur nomina quæ exeunt
in α, υ, ι, ρ, σ, ξ, ψ.

Paradigmata.

In A.

- S. τὸ σῶμα
 ἔσώματι
 τῷ σώματι
 τὸ σῶμα
 ὡ σῶμα.
 D. τῷ σώματι
 τοῖν σώματιν.
 P. τὰ σώματα
 τῶν σώματων
 τοῖς σώμασι
 τὰ σώματα
 ὡ σώματα.

τὸ κάρα, κάρατι
 πάλαι, ἔ παλατι.

In I.

- S. τὸ μέλι
 ἔμέλιτι
 τὸ σῖνιπι.

C

In

S. τὸ ἄστυ
 ἔστυ
 τῷ ἄστυ
 πρὸ ἄστυ
 ὦ ἄστυ.

D. τῷ ἄστυ
 τοῖν ἄστυοιν.

P. τὰ ἄστυα
 τῶν ἄστυων
 τοῖς ἄστυσι
 πρὸ ἄστυα
 ὦ ἄστυα.

S. τὸ γόνυ
 ἔγνονυ
 vel aliter.
 τὸ γόνυ
 ἔγνονυ & γονύς
 τῷ γόνυι γονύι
 γόνυα γονύα &c.

In AN.

In *an* ἄνⓈ faciunt omnia, præter πᾶν
 πάντες a diectivum, quod omne significat.

S. ὁ πᾶν
 ἔπταν
 τῷ πᾶνι

τὸν πᾶντα

ὦ πάν.

D. τῷ πᾶντι
τοῖν πάντοιν.

P. οἱ πάντες
τῶ πάντων
τοῖς πᾶσι
τῶς πάντας
ὦ πάντες.

EN.

εν Neutra terminatio est adiectivorum
in eis ut ὁ χαρμῆς, τὸ χαρμέν, & per τ Gen-
nitivos facit, ut χαρμέντ χαρμέντι, &c.
Est & Neutra terminatio adiectivorum
in ω ut τέλει, τέρεν, cui ∅ addes in Geni-
tivo, τέρεν ∅.

HN.

ω ην ∅ facit

S. ὁ ἕλλω
τῷ ἕλλω ∅
τῶ ἕλλω
τὸν ἕλλω
ὦ ἕλλω.

D. τῷ ἕλλω
τοῖν ἕλλώοιν

P. οἱ ἕλλώες

C 2

τῶς

τῶν ἐλλαίων

πῖς ἔλλησι

τῆς ἑλλήνους

ὡ ἑλλήνεις: Sic alia in *ly* ut *μῦν* *μῦν*ός,
quod & Aeolice *μῖς* dicitur.Εἵριπε Φρέν Φρενός, λιμὲν λιμένῳ,
ποιμὲν ποιμένῳ.ΙΝ, ut *τελχίν*, *τελχίν*ῳ.ΥΝ, ut *φόρκυν*, *φόρκυν*ῳ.ΟΝ, ut *μείζον*.Ἔ *μείζον*ῳ.τῷ *μείζονι*τὸ *μείζον*ὡ *μείζον*.D. τῷ *μείζονε*τοῖν *μειζόνων*.P. τὰ *μείζονα* καὶ *μείζω*τῶν *μειζόνων*τοῖς *μειζοσι*τὰ *μείζονα* καὶ *μείζω*ὡ *μείζονα* καὶ *μείζω*.ῶν, ut *νοήμων* *νοήμων*ῳ, *σώφρων* *σώφρων*ῳ.

Φρενῳ.

S. ὁ *βελτίων*Ἔ *βελτίων*ῳ.τῷ *βελτίωνι*τὸν *βελτίονα*ὡ *βελ*

D. τῷ βελτίονε
 τοῖν βελτιόνοι.
 P. αἱ βελτιόνες
 τῶν βελτιόνων
 τοῖς βελτίοσι
 τὰς βελτιόνας
 ὧ βελτιόνες.

Nonnulla servant ω in obliquis, ut σίμων σίμων. Excipiuntur Foeminina acurritona, ut χελιδὼν χελιδόνας, εἰκὼν εἰκόνας.

Item propria quædam, ut ἀγαμέμνων ἀγαμέμνων. Alia in τ Genitivum faciunt, ut ξενοφῶν ξενοφῶντ, γέρον γέροντ, λέων λεοντ.

κόραξ, κόρακ.
 πέρδιξ, πέρδικ.
 σαρξ, σαρκός.

ἀναξ, ἀνακτ. Vocativo ὦ ἀναξ, & Poeticè ὦ ἀνα.

ἄρπαξ, ἄρπαγ.
 φύλαξ, φύλακ.

ΙΞ & ΤΞ, ut:

τριχὺς, τριχός.
 φάρυγξ, φάρυγγ.

C 3

42

αἶξ, αἶγος.

γυναιξ, pro quo γυνή usurpatur γυναικός.

Paradigma.

S. ὁ θώραξ
 ὁ θώραξι
 τῷ θώρακι
 τῶν θώρακα
 ᾧ θώραξ.
 D. τῷ θώρακε
 τοῖν θωράκων.
 P. οἱ θώρακες
 τῶν θωράκων
 τοῖς θώραξι
 τοῖς θώρακας
 ᾧ θώρακες.

αἶξ S. ὁ μάκαρ
 ὁ μάκαρι
 τῷ μάκαρι
 τὸν μάκαρα
 ᾧ μάκαρ.
 D. τῷ μάκαρι
 τοῖν μακάριον.
 P. οἱ μάκαρες
 τῶν μακάρων
 τοῖς μάκασι

τὲς μάκαρες
ὦ μάκαρες.

Neutrorum paradigma.

S. ἡμαρ
τῆμαρ
τῷ ἡμαρ
τὸ ἡμαρ
ὦ ἡμαρ.

D. τὰ ἡμαρ
τῶν ἡμάτων.

P. τὰ ἡματα
τῶν ἡμάτων
τοῖς ἡμασι
τῇ ἡματι
ὦ ἡματα.
ἡμαρ, ἡμαρ.

H P.

S. ἰσωτήρ
τῆσωτήρ
τῷ σωτήρ
τὸν σωτήρα
ὦ σωτήρ, ἡ in e mutant Vocativi praeterquā in proprijs, ut ἰσῆρ.

D. τὰ σωτήρε
τῶν σωτήρων.

P. αἱ σωτήρες

C

τῶν

τῶν σωτήρων.

πῶς σωτήρι.

τὰς σωτήρας

ὡ σωτήρες. Reliqua mutant η in ε in.

Genitivo.

πελάγημα.

S. ὁ πατήρ.

τὸ πατέρ Θ , & per syncop. πατρός.

τῷ πατέρ & per syncop. πατρί.

τὸν πατέρα nec dicitur πάτερ propter

ὡ πάτερ. differentiam nominis

D. τῷ πατέρε πάτερ, quod significat

τοῖν πατέροι. patriam.

P. οἱ πατέρες.

τῶν πατέρων.

τοῖς πατέροι & πάτεροι. Sic formabis.

τὰς πατέρας dativos huius formae

ὡ πατέρες in η, ut μητὴρ, θυγα-

Aliud τὴρ πατήρ.

S. ὁ ἀνὴρ.

ἢ ἀνέρος & εἰσα ac δ interposita pro.

τῷ ἀνέρι & ἀνδρί pter euphoniā.

τὸν ἀνέρα & ἀνδρα. ἀνδρός.

ὡ ἀνερ.

D. τῷ ἀνέρε & ἀνδρε

τοῖν ἀνέροι & ἀνδροῖν.

P. οἱ ἀνέρες & ἀνδρες

τῶν.

τῶν ἀνέρων καὶ ἀνδρῶν.
 τοῖς ἀνδράσι καὶ ἀνδραῖς.
 τὰς ἀνέρας καὶ ἀνδρας.
 ὧ ἀνέρες καὶ ἀνδρες.

ΤΡ. ΤΡΟΣ facit, ut:

S. ὁ μάρτυρ. Dicitur autem &
 ἡ μάρτυρ. ὁ μάρτυς μάρτυς.
 τῷ μάρτυρι.
 τὸν μάρτυρα.
 ὧ μάρτυρ.

D. τῷ μάρτυρι.
 τοῦ μάρτυρος.

P. οἱ μάρτυρες
 τῶν μαρτύρων
 τοῖς μάρτυσι
 τὰς μάρτυρας
 ὧ μάρτυρες.

In ὧρ primitiva genitivos faciunt per
 ὧρ. ut Φῶρ Φωρός.

S. ὁ ἰχώρ.
 ἡ ἰχώρ.
 τῷ ἰχώρι.
 τὸν ἰχώρα.
 ὧ ἰχώρ.

D. τῷ ἰχώρι. Vocativus retinet syllabam Genitivi.
 τοῦ ἰχώρου.

C

S

P. οἱ

P. οἱ ἰχώρες
 Ἷ ἰχώρων
 ποῖς ἰχώρεσσι
 τὰς ἰχώρας
 ὦ ἰχώρες.

S. ὁ ῥήτωρ
 ὁ ῥήτωρ
 τῷ ῥήτορι
 τὸν ῥήτορα
 ὦ ῥήτορ.

D. τῷ ῥήτορι
 τοῖν ῥητόρου.

P. οἱ ῥήτορες
 τῶν ῥητόρων
 τοῖς ῥητορσι
 τὰς ῥήτορας
 ὦ ῥήτορες. Notetur ὕδαρ. ὕδατ.

ut χεῖρ. S. ἡ χεῖρ
 τῆς χειρὸς
 τῇ χειρὶ
 τῷ χεῖρα
 ὦ χεῖρ.

D. τῷ χεῖρι, mutato genere, non πᾶ χεῖ-
 τῶν χειροῖν. re licet τῷ ὀδῶ, πόλις.

P. αἱ χεῖρες
 τῶν χειρῶν
 ταῖς χερσὶ

τὰς χεῖρας

ὦ χεῖρες.

Et diphthongo incisa
poetice.

S. ἡ χεῖρ
τῆς χειρὸς
τῇ χειρὶ
πῶ χεῖρα.

D. τὰ χεῖρε
τῶν χειρῶν.

P. αἱ χεῖρες
τῶν χειρῶν
ταῖς χειρσὶ
πρὸς χεῖρας

ὦ χεῖρες.

Α Σ Masculina propria Genitivum per
αντⓈ faciunt, ut ἄτλας ἄτλαντⓈ.

S. ὁ αἶας Sic πᾶς παντός.

ἔᾶντⓈ

τῶ αἶαντι

τὸν αἶαντα

ὦ αἶαν & αἶα.

D. τὰ αἶαντε
τοῖν ἑάντοιν.

P. οἱ αἶαντες
τῶν αἶαντων.
τοῖς αἶασι
τὲς αἶαντας

ὦ αἶαν-

ὡς αἰάντες.

Foeminina in as per ad ᾠ-faciunt Ge-
nitium, vt παλλὰς παλλάδᾠ.S. ἡ λαμπάς. Sic Φυγὰς Φυγάδᾠ,
τῆς λαμπάδᾠ,
τῇ λαμπάδι
τῷ λαμπάδα
ὡς λαμπάς.D. τὰ λαμπάδε.
τῶν λαμπάδων.P. αἱ λαμπάδες Duo adiectiva μέλας,
τῶν λαμπάδων & πάλας faciunt
ταῖς λαμπάσι Genitiuos μέλας.
αἱ λαμπάδες. νᾠ, πάλανᾠ.

HΣ.

S. ἡ Φιλότης.
τῆς Φιλότητᾠ,
τῇ Φιλότητι
τῷ Φιλότητι
ὡς Φιλότης.D. τὰ Φιλότητε.
τῶν Φιλοτήτων.P. αἱ Φιλότητες
τῶν Φιλοτήτων.
ταῖς Φιλότησι
τὰς Φιλότητας.

ὡς Φι-

35
ὦ φιλόητες.

ΙΣ.

- S. ὁ πάρις ὁ πάρις
ῥ πάριδ[Ⓢ] ῥ πάρι[Ⓢ]
τῷ πάριδι τῷ πάρι καὶ πάρι Αἰ-
τὸν πάριδα τὸν πάριν tice.
ὦ πάρι. ὦ πάρι.
D. τῷ πάριδε τῷ πάριε
τοῖν παριδοῖν. τοῖν παρινοῖν.
P. οἱ πάριδες οἱ πάριες
τῶν παριδῶν τῶν παριῶν
τοῖς πάρισι τοῖς πάρισι
τὰς πάριδας τὰς πάριδας
ὦ πάριδες. ὦ πάριες.

Fœminina: Ἰερειανὶς ἰδ[Ⓢ], μιλῶν ἰδ[Ⓢ].

- S. ἡ χάρις
τῆς χάριτ[Ⓢ]
τῇ χάριτι
τῇ χάριτι καὶ χάριτι
ὦ χάρις.
D. τῇ χάριτι
τῇ χάριτι.
P. αἱ χάριτες
τῶν χάριτων
ταῖς χάρισι
ταῖς χάρισι

ὦ χάρις

ὡ χαλκίς.

Υ Σ.

S. ὁ βότρυς Sic ἐλάνυς.
 ὃ βότρυς
 τῷ βότρυι
 τὸν βότρυα & poeticè βότρυα.
 ὦ βότρυ.

D. τῶ βότρυε
 τοῖν βοτρυόιν.

P. οἱ βότρυες καὶ βότρυς
 τῶν βοτρυών
 ποῖς βότρυσι
 τὰς βότρυας καὶ βοτρυς
 ὦ βότρυες καὶ βότρυς.

S. ὁ ἡδύς
 ὃ ἡδές
 τῷ ἡδέϊ, & contractim ἡδέϊ.
 τὸν ἡδέα, ἡδιῷ
 ὦ ἡδύ.

D. τῶ ἡδέε, ἡδῆ raro. In hunc modum
 τοῖν ἡδέοιν ut ἡδύ γλυκύ,
 P. οἱ ἡδέες, & ἡδεῖς, Fœminina enim
 τῶν ἡδέων huius formæ, ut
 ποῖς ἡδέσι ἡδεῖα, γλυκεῖα
 τὰς ἡδέας ad secundam
 ὦ ἡδέες & ἡδεῖς, Declinationem
 pertinent.

Ω Σ

ΩΣ τὸ Φῶς, ὁ Φωτὸς Lux. ὁ ἥρως ἥρω^ς.
 ὁ δμῶς, δμῶδες servus.

- S. ὁ γέλως
 ὁ γέλωτ^ς
 τῷ γέλωτι
 τὸν γέλωτα
 ὦ γέλως.
 D. τῷ γέλωτι
 τοῖν γελώτοι.
 P. οἱ γέλωτες
 ὁ γελώτων
 τοῖς γέλωσι
 τές γέλωτας
 ὦ γέλωτες.

ΑΙΣ.

- S. ἡ δαίς
 τῆς δαυτός
 τῇ δαυτὶ
 τῷ δαυτὶ
 ὦ δαίς.
 D. τὰ δαυτὶ
 ταῖν δαυτοῖ.
 P. αἱ δαυτὶς
 τῶν δαυτῶν
 ταῖς δαυτὶ
 τὰς δαυτὰς
 ὦ δαυτὶς. παῖς παυδὸς facit εἶς

- S. ὁ χαρίεις
 ὁ χαρίεντος
 τῷ χαρίεντι
 τὸν χαρίεντα
 ὃν χαρίεν, χαρίεις
 χαρίεις.
 D. τῷ χαρίεντι
 τοῖν χαρίεντοιν.
 οἱ χαρίεντες
 τῶν χαρίεντων
 τοῖς χαρίεσι, χαρίεσσι
 τὰς χαρίεντας
 ὃν χαρίεντες, κλεις, κλειδὸς clavis.
- In hunc modum
 & neutra horum
 adiectivorum fle-
 ctuntur, ut χαρί-
 εν, χαρίεντος, χα-
 ρίεντι. Et partici-
 pia passiva, ut
 τυφθεῖς, τυφθέν-
 τος.

ΑΤΣ.

- S. ἡ ναὺς καὶ νηὺς Sic γράψ. ὁ
 τῆς ναὺς καὶ νηὺς, & νεὺς Attice
 τῇ ναὶ καὶ νηί
 πλὴν ναῖα καὶ νῆα καὶ ναῦν
 ὡν ναὺς καὶ ναῦ, καὶ νηὺς.
 D. πὰ νάε καὶ νῆε
 τῶν ναοῖν καὶ νηοῖν.
 P. αἱ νάες, νῆες, νέες
 τῶν ναῶν, νηῶν, νεῶν
 ταῖς ναυσὶ, νηυσὶ, νῆεσσι

τὰς νῆας νέας, ναῦς, νηῦς
 ὡς νᾶες, νῆες, νέες.

ΕΤΕ.

- Σ. ὁ Ζεὺς
 ὁ Ζῆς
 τῷ Ζεὶ
 τὸν Ζῆνα
 ὡς Ζεῦ.

Admittit & aliam formam, ζῖν δ' mu-
 tato pro natura literæ ζ.

ὁ Ζεὺς
 ὁ δῖος
 τῷ δῖι
 τὸν δία
 ὡς Ζεῦ
 ΟΡΣ.

- Σ. ὁ ὀδῖς
 ὁ ὀδόντ
 τῷ ὀδόντι
 τὸν ὀδόντα
 ὡς ὀδῖς.

Δ. τῷ ὀδόντι
 τοῖν ὀδόντιν

Ρ. οἱ ὀδόντες
 τῶν ὀδόντων

Δ

πῖς

τοῖς ὀδύσιν
 τὰς ὀδόντας
 ὡς ὀδόντες.

S. εἰ πᾶς
 τῷ ποδὶ
 τῷ ποδὶ
 τὸν πόδα
 ὡς πᾶς

D. τὸ ποδὶ
 τοῖν ποδῶν.

P. οἱ πόδες
 τῶν ποδῶν
 ποῖς ποῖ
 τὰς πόδας
 ὡς ποῖς.

S. ὅς Id vero quidam censent inde-
 ὅς ὡς τὸς clinabile, & ab eo usurpari ca-
 τῷ ὡς sus ab ἑατ & ὡς
 τὸ ἑς
 ὡς ἑς

D. τὸ ὡς
 τοῖν ὡς τοῖν.

P. τὰ ὡς & frequens ἑατ.
 τῶν ὡς τῶν
 τοῖς ὡς, ἑατ
 τὰ ὡς, ἑατ.

Reliqua

Reliqua in κ s varie flectuntur, vs in Θ .
mutantia.

$\acute{\alpha}$ νῆς Sic & βῆς declinabis.

ἔ νοός

τῷ νοῖ

τῶν νόων

οἱ νοῖ.

D. τῷ νόε

τοῖν νοοῖν.

P. οἱ νόες, νοῦς

τῶν νοῶν

τοῖς νοοσι

τῶς νόας, νοῦς

οἱ νόες, νοῦς.

Idemq; nomen, sicut & pleraq; alia hu-
jus formæ, etiam in tertio ordine declina-
tur, ut πλό Θ , ῥό Θ .

S. ὁ νό Θ & contractum νοῦς

ἔ νός

νοῦ

τῷ νόω

νῶ

τῶν νόων

νοοῖν

οἱ νόε

νοῦ.

D. τῷ νόω

νῶ

τοῖν νοοῖν

νοῖν

P. οἱ νόοι

νοῖ

τῶν νόων

νοῶν

τοῖς νοοις

νοῖς

D

2

τῶς

τῆς νόου

νῆς

ὡ νόοι.

νοῖ

ὁ ἰησῦς, ὁ ἰησῦς, τὸν ἰησοῦν,

Α Σ.

S. ὁ ἄλς
 ὁ αἰλός
 τῶ αἰλὶ
 τὸν ἄλα
 ὡ ἄλς.

D. τῶ αἰλς
 τοῖν αἰλοῖν.

P. οἱ ἄλς
 τῶν αἰλοῖν
 πῆς αἰλὶ
 τῆς αἰλς
 ὡ ἄλς.

Ρ Σ.

S. ὁ μάκαρς
 ὁ μάκαρς
 τῶ μάκαρτι
 τὸν μάκαρτα
 ὡ μάκαρς

alias & μάκαρ, τῶ
 μάκαρ, & ὁ μα-
 κάρ, τῶ μακα-
 ρίς effertur.
 & ὡ μάκαρ.

ψ.

S. ὁ ἄραψ
 ὁ ἄραψ

τῶ

τῷ ἀρχεῖ
τὸν ἀρχεα.
ὦ ἀρχψ.

D. τῷ ἀρχεῖ
τοῖν ἀρχεῖν.

P. οἱ ἀρχεῖς
τῶν ἀρχεων
τοῖς ἀρχψ.
τῶς ἀρχεας
ὦ ἀρχεες.

S. ὁ κύκλωψ ὁ κύκλωπ.

Dativi ut & aliorum casuum formationum ex paradigmatis singularium terminationum rectius cognosci poterit, quam ex regulis.

DE CONTRACTIS. Declinationibus.

Omnia contracta nascuntur ex quinta simplicium.

PRIMA CONTRACTORVM DECLINATIO.

Huius terminationes sunt:

Masculina ης, ut ὁ δημοθένης.

Communis, ης, ut ὁ καὶ ἡ ἀληθής.

D 3 Neutra

Neutra es adiectivorum, ut τὸ ἀληθές.

Neutra Ⓞ substantivorum, ut καὶ Ⓞ.

Declinantur hoc modo.

S. ὁ καὶ ἡ ἀληθής
 ἡ καὶ τῆς ἀληθείας Ⓞ ἔς
 τῶ καὶ τῇ ἀληθείᾳ Ⓞ εἰ
 τὸν καὶ τὴν ἀληθεῖα Ⓞ ἢ

Propria nomina in hac Declinatione
 Accusativum per *ην* faciunt, ut σωκράτην,
 δήμοδένην.

D. τῶ καὶ τῇ ἀληθείᾳ Ⓞ ἢ
 τοῖν καὶ ταῖν ἀληθεῖον Ⓞ ἀληθοῖν.

P. οἱ καὶ αἱ ἀληθεῖς Ⓞ εἰς
 τῶν ἀληθέων Ⓞ ὧν
 τοῖς καὶ ταῖς ἀληθεῖσι
 τοὺς καὶ τοὺς ἀληθεῖας Ⓞ εἰς
 ὧ ἀληθεῖς Ⓞ εἰς.

Neutra adiectiva.

S. τὸ ἀληθές.
 ἡ ἀληθείας Ⓞ ἔς οὗς
 τῶ ἀληθείᾳ Ⓞ εἰ
 τὸ ἀληθές
 ὧ ἀληθές.

D. τῶ ἀληθείᾳ Ⓞ ἢ
 τοῖν ἀληθεῖον Ⓞ οῖν.

P. τὰ

- P. τὰ ἀληθέα & ἡ
τῶν ἀληθέων & ὧν
τοῖς ἀληθεσι, & c.

Neutra substantiva.

- S. τὸ χάϞ
τῆ χάεϞ & ες
τῷ χάει & ει
τὸ χάϞ
ὦ χάϞ.
D. τῷ χάεε & η
τῶν χάεον & χαοῖν.
P. τὰ χάεα & χάη
τῶν χάεων & χαῶν
τοῖς χάεσι
τὰ χάεα & χάη
ὦ χάεα & χάη.

S E C U N D A.

Huius terminationes sunt 15 Masculi-
norum, Fœmininorum ac communium,
ut ἡ πόλις, 1 Neutrorum, ut τὸ σῖν ηπι.

- S. ἡ πόλις
τῆς πόλιϞ Communiter, πόλεως At-
tice, πόλεϞ Ionice,
τῇ πόλιι πόλι Communiter, πόλει
Ionice, πόλι Attice,

τὴν πόλιν

ὦ πόλι.

D. τὰ πόλιε, πόλεε, πόλη
τᾶν πόλειον καὶ πόλειον.

P. αἱ πόλιες, πόλεις, πόλεες, πόλεις
τῶν πόλειων, πόλειων, πόλειων
ταῖς πόλισι καὶ πόλεσι
τάς πόλιας, πόλεις, πόλεας, πόλεις.
ὦ πόλιες, πόλεις, πόλεες, πόλεις.

Sic ſingulariter.

ἡ προῖς

τῆς προῖς, εως, εως,

τῇ προῖς, καὶ προῖς &c. ut ſupra.

TERTIA.

Iuius terminatio eſt,

eus Maſculinorum tantum, ut ὄρφεύς.

S. ὁ ἀχιλλεύς
ἔ ἀχιλλεύς, ἀχιλλῆς Ionicè, ἀχιλ-
τῶ ἀχιλλεῖ, λεῖ, λῆι λεύς Atticè.
τὴν ἀχιλλέα, ἀχιλλῆα
ὦ ἀχιλλεῦ

D. τὼ ἀχιλλεῖ καὶ λῆι
πῶν ἀχιλλέων καὶ λῆων.

P. οἱ ἀχιλλεῖς, ἀχιλλεῖς, λῆες
τῶν ἀχιλλέων, ἀχιλλῶν

τοῖς

τοῖς ἀχιλλεύσι

τὲς ἀχιλλέας, ἀχιλλεῖς, ἀχιλλήας

ὦ ἀχιλλέες, ἀχιλλεῖς, λῆες.

QVARTA.

Huius terminationes sunt.

ω & ως Fœmininorum, omniac̃ sunt
ὄξιπνα, quia derivata.

S. ἡ σαπφῶ
τῆς σαπφός, σαπφῆς, σαπφῶς
τῇ σαπφοί, σαπφοί, σαπφῶ
τῷ σαπφόα, σαπφῶ, Iones & σαπ-
φουῶ, faciunt, Aeoles σαπφῶν.
ὦ σαπφῶ.

D. τὰ σαπφῶ
ταῦν σαπφοῖν.

P. αἱ σαπφοί
τῶν σαπφῶν
ταῖς σαπφοῖς
ταῖς σαπφῆς
ὦ σαπφοί.

Hoc inflectes modo pleraque alia no-
mina in ω, ut Calypso, Dido, &c. Latine
sic: Hæc Sappho, huius Sapphus, huic
Sappho, hanc Sappho.

Nam quæ Latinorū genuina est, Sap-

D s

pho

pho, Sapphonis, ut Dido. Didonis infrequens est.

QVINTA.

Huius Terminatio ΑΣ Neurororum est,

- S. τὸ κέρως.
 Ἐ κέρωται Communiter, κέρωται
 Ionice, κέρως Attice.
 τῶν κέρωται Communiter, κέρωσι Ioni-
 cè, κέρω Attice.
 τὸ κέρως
 ὦ κέρως.
 D. τῶ κέρωτε Communiter, κέρωτε Ioni-
 ce, κέρω Attice.
 τῶν κέρωται Communiter, κέρωται
 Ionice κέρων Attice.
 P. τὰ κέρωται Communiter, κέρωται Io-
 nicè, κέρω Attice.
 τῶν κέρωται Communiter, κέρων Ioni-
 cè, κέρων Attice.
 τοῖς κέρωσι
 τὰ κέρωται Communiter, κέρωται Io-
 nicè, κέρω Attice.

DE NVMERALIBVS.

ΕΙΣ.

ΕΙΣ singulariter tantum.

εἷς unus.	μία una,	ἓν unum.
ένος	μιάς	ένος
ένι	μιά	ένι
έναι	μιάν	έν.

Δύο dualiter.

δύο, δυῶν, omnis generis.

Quin & plurale declinatur.

οἱ, αἱ, τὰ δύο.

τῶν δύο

τοῖς καὶ ταῖς δυοῖ

τῶν καὶ ταῖς καὶ τὰ δύο.

Reliqua pluralia sunt.

τρεῖς	τρία
τριῶν	τριῶν
τρισι	τρισι
τρεῖς	τρία.

πέντε, πέντε, πέντε, πέντε.

Communiter.

πέντε, πέντε, πέντε, πέντε

Neutri.

Hinc usque ad centum, τὸ ἑκατὸν in-

declinabilia sunt, πέντε, ἑξ, ἐπὶ, ὀκτώ, ἐν-

νέα, δέκα, εἴκοσι, τετράκοντα, πενήκοντα,

πεντή.

πεντήκοντα, ἐξήκοντα, ἐπιάκοντα, ὀγδοήκοντα,
ἐννεήκοντα, ἑκατόν.

A centum composita flexuntur,
Διακόσιοι, τετρακόσιοι, χίλιοι, διόχλιοι, τε-
χίλιοι, μύριοι.

DE VERBO.

Verbum dictio est, quæ modis, tempo-
ribus ac personis flexitur.

ACCIDUNT VERBO.

Genus, Persona, Figura, Numerus.
Modus, Tempus, Coniugatio.

GENVS.

Activum in ω, ut λέγω, Passivum in
μαι, Medium in μαι ut τύπτομαι, Neutrum
ὕμναίω valco. Deponens μάχομαι pugno.

TEMPVS.

ἑνεσῶς præsens, λέγω dico.
ᾠρεσῶσῃς Imperfectum, ἔλεγον.
ᾠρεσάμεν perfectum, ἔλεξα.
ὑπερσυντελικὸς plusquamperfectum,
ἐλελέχην.

ἀόριστος α indeñitum primum, ἔλεξα.

ἀόριστος β, indeñitū secundum, ἔλεγον.

μέλλω

μέλλον α futurum primum, λέξω.

μέλλον β futurum secundum λεγῶ

μετ' ὀλίγον μέλλον, mox futurum in diathesi passiva λελέξομαι.

Discrimen vero præteriti, & Aoristi est, præteritum certo id quod modo præterijt, αόρις ⑥ verò indiscriminatum id, quod transiit significat.

CONIUGATIO.

Díathesis verborum tres sunt, ω, ᾠ, μι.
Activa: μι passiva, μι media. Ex diathesi activa reliquæ nascuntur, quapropter cuius ordinis Coniugationum ω est, eiusdē & passiva & media sunt. Nā à singulis activis Media nascuntur, sicut & passiva. Diathesis verò Activa triplici caractere constat, Aut ω, βαρυτόνω, id est, verbo quod penultimam acuit, ut πῶω pono. Aut ᾠ circumflexo, quod à barytonis nascitur, ut τιθῶ Aut μι, quod à circumflexo oritur, ut πῆμι. Triplex est ergo Coniugatio, aut Barytona in ω. Aut circumflexa in ᾠ. Aut eorum, quæ μι designant.

Ordines Coniugationis sex sunt, quæ discernuntur literis formativis præteriti & fu

& futuri, quæ χαρακτηριτικῇ vocantur,
& proxime ω antecedunt.

Primus ordo coniugandi βαρύτερα est,
ubi est ante ω praesentis:

β, π, φ, πη.

Hæ literæ mutantur in Futuris & Prae-
teritis. Cognatas sibi, Futurum ψ, πα-
ρακείμενον φ habet, ut τυπῶ, τυψω, πέτυφα.

Secundus ordo, ubi est ante ω praesentis:

γ, κ, χ, κτ.

Futurum ξ format, παρακείμενον χ, ut
λέγω, λέξω, λέλεχα.

Tertius ordo coniugandi habet:

δ, θ, τ.

Futurum, σ, Praeteritum κ, ut ἄδω, ἄ-
σω, ἤκα.

Quartus habet aut

ζ &

Futurum plerunque σ habet, Praeteri-
tum, κ, φράζω, φράσω, πέφρακα.

Aut

ω vel η Attico more, & plerunque ξ
Futurum, Praeteritum χ format, πράττω,
πράξω, πέπραχα.

Quintus habet:

λ, μ, ν, ρ.

Ha

Hæ literæ immutabiles dicuntur, quia
in Futuris non mutantur, ψάλλω ψαλλῶ,
κρίνω κρινῶ.

Sextus ordo, qui ω purum desinit, id
est, ante quod non est consona. Huius ο
futuri, & præteriti formativa est.

μύω	ποιέω	πράω	ἰππεύω
μύσω	ποιήσω	πρήσω	ἰππεύσω
μέμυκα	πεποίηκα	πέπημκα	ἵππευκα.

Atq; hæc est Coniugatio. è qua & cir-
cumflexa, & quæ μι desinunt, derivantur.

Paradigma.

ῥησινικῶν ἐνεσῶς χρόνῳ.

S. τύπῳ τύπεις τύπεις

D. τύπῃετον τύπῃετον

P. τύπῃομεν τύπῃετε τύπῃσι.

ῥησινικῶς.

S. ἐτύπῳ ἐτύπεις ἐτύπεις

D. ἐτύπῃετον ἐτύπῃετον

P. ἐτύπῃομεν ἐτύπῃετε ἐτύπῃον.

ῥησινικῶν.

S. πέτυφα πέτυφας πέτυφε

D. πέτυφάτερον πέτυφάτερον

P. πέτυφάμεν πέτυφάτε πέτυφάσι.

ὑπερωσινικῶς.

S. ἐπύψ-

S. ἐπετόφειν ἐπετόφεις ἐπετόφει.
 D. ἐπετόφειτον ἐπετοφείτω
 P. ἐπετόφειμεν ἐπετόφειτε ἐπετόφεισαν.

ἀόριστος πρῶτον.

S. ἔτυφα ἔτυφες ἔτυφε
 D. ἔτυφατον ἔτυφάτω
 P. ἔτύψαμεν ἔτυψατε ἔτυψαν.

ἀόριστος δεύτερον.

S. ἔτυπον ἔτυπες ἔτυπε
 D. ἔτύπετον ἔτυπέτω
 P. ἐτύπομεν ἐτύπετε ἔτυπον.

μέλλων πρῶτον.

S. τύψω τύψεις τύψει
 D. τύψετον τύψετον
 P. τύψομεν τύψετε τύψασι.

μέλλων δεύτερον.

S. τυπῶ τυπῆς τυπῇ
 D. τυπέατον τυπέατον
 P. τυπέμεν τυπέατε τυπᾶσι.

προσакπικῶν ἑνεσῶς.

S. τύπτε τύπτεω
 D. τύπτετον τύπτέτων
 P. τύπτετε τύπτεσαν.

ᾠδὴ κείμενη.

S. τετυφε τετυφέτω
 D. τετύφετον τετυφέτων
 P. τετύφετε τετυφέτωσαν.

ἀόριστος

ἀόρις ⑤ α.

S	τύπον	τυπάτω
D	τύπατον	τύπαιτων
P	τύπατε	τυπάτωσαν.

ἀόρις ⑥ β.

S	τύπε	τυπέτω
D	τύπετον	τυπέτων
P	τύπετε	τυπέτωσαν.

εὐκπηκῶν ἐνεσῶς.

S	τύπτοιμι	τύπτοις	τύπτοι
D	τύπτοιτον	τύπτοίτων	
P	τύπτοιμεν	τύπτοιτε	τύπτοιεν.

πύθκειμεν ⑤.

S	πύθτοιμι	πύθτοις	πύθτοι
D	πύθτοιτον	πύθτοίτων	
P	πύθτοιμεν	πύθτοιτε	πύθτοιεν.

ἀόρις ⑥ α.

S	τύψαιμι	τύψαις	τύψαι
D	τύψαιτον	τύψαίτων	
P	τύψαιμεν	τύψαιτε	τύψαιεν.

καὶ ἀβολικῶς καὶ ἀπικῶς.

S	τύψαια	τύψαιας	τύψαιε
D	τύψαίατον	τύψαίάτων	
P	τύψαίμεν	τύψαίατε	ἀχρηστ.

ἀλλ' ἀπικῶς τύψαια καὶ ἔτως ἐν ἐτέροις.

ἀόρις ⑥ β.

B

S. τυ-

S	τύποιμι	τύποις	τύποις
D	τύποιμεν	τύποις	τύποις
P	τύποιμεν	τύποις	τύποις

μέλλων α.

S	τύποιμι	τύποις	τύποις
D	τύποιμεν	τύποις	τύποις
P	τύποιμεν	τύποις	τύποις

μέλλων β.

S	τυποῖμι	τυποῖς	τυποῖς
D	τυποῖμεν	τυποῖς	τυποῖς
P	τυποῖμεν	τυποῖς	τυποῖς

ὑποτακτικῶν ἐνεσῶς.

S	τύπη	τύπη	τύπη
D	τύπητον	τύπητον	τύπητον
P	τύπημεν	τύπητε	τύπησι.

ὑποτακτικῶν ἐνεσῶς.

S	τετύφω	τετύφης	τετύφης
D	τετύφωμεν	τετύφης	τετύφης
P	τετύφωμεν	τετύφης	τετύφης

ἀόριστος α.

S	τύφω	τύφης	τύφης
D	τύφωμεν	τύφης	τύφης
P	τύφωμεν	τύφης	τύφης

ἀόριστος β.

S	τύπω	τύπης	τύπης
D	τύπωμεν	τύπης	τύπης
P	τύπωμεν	τύπης	τύπης

ἀπὸ

ἀπαρεμφάτως.

ἐνεσώε	τύπειν.	παρακ.	νετυφέναι
ἀόρισ. α.	τύψει.	ἀόρισ. β.	τυπείν
μέλλ. α.	τύψειν.	μέλλων β.	τυπείν.

De formatione temporum.

Præteritum imperfectum vocis activæ
ον definit cum characteristica præsentis.
τύπῳ ἔτυπον, χάρῳ ἔχαρον.

De variatione initij.

Cum verbum à vocali brevi incipit, in
præterito imperfecto mutat eam in lon-
gam, ut ἄδω ἤδον, ἐλέεω ἤλέεν, ὀνομάζω, ὀνό-
μαζον. Cum vero incipit à diphthongo
mutabili, tunc propria mutatur in impro-
priam, ut αἶρω ἤρον, αὐλέω ἤυλεον, οἰκτεῖρω
ἠκτεiron.

Cum incipit à vocali immutabili η ι υ ω.
nihil mutatur, ut ἵσπεύω ἵσπιδον, ὑγιάνω
ὑγιάμον.

Idem fit cum incipit à diphthongo
immutabili ου ει ι, ut εὐδω εὐδον.

E 2

Non-

Nonnulla ab e incipientia retinent e, & insuper assumunt i, ut έχω έχον, έλκω έλκον, είάω είάον, είθίζω είθίζον, έργάζομαι είργαζόμεν.

Cæterum cum à Consonante verbum incipit, initio assumit e, ut σύνήω ένυνηον.

Hinc efficitur augmentum duplex:

Syllabicum, ubi syllabæ numero verbum crescit, ut λέγω έλεγον.

Temporale, ubi tempore sive quantitate prima verbi syllaba crescit, quod fit cum vocalis brevis in longam vertitur, ut άκρω ήκρων.

Quæ à g incipiunt, assumunt e & geminant p, ut βρίθω έρρίπθον proίicio.

DE PRÆTERITI PERFECTI formatione.

Cum à vocali vel diphthongo verbum incipit, idem est augmentum præteriti imperfecti & perfecti, ut άδω, ήδον, ήκα.

Quando vero à consonante incipit, repetitur prima verbi consona, ut λέγω λέειλεχα, ήύα τεθυκα, ήσπασα έρω τεθησάρεκα, φιλομεσώ, πεφιλομέσσηκα, χολεύω νεχόληκα, φυσιώ πεφύσηκα, έμφυσάω έμπεφύσηκα.

Vides

Vides ut non repetatur aspiratio, sed sola asperæ tenuis.

Excipe quæ primam verbi consonantem non repetunt, quorum hæc videlicet sunt initia γνω, ut γνωρίζω, ἐγνωρίζον, ἐγνωρίκα notifico, ρη, ut ρηγορώ, ἐρηγόρευω, ἐρηγόρεα medium hoc est.

ρ, ρίπτω, ῥρίπτων, ῥρίφα, ῥαψώδῳ, ῥραψώδω, ῥραψώδικα.

Et quæcunque à duabus consonantibus incipiunt, ψάλλω, ἑψαλλον, ἑψαλκα, ξυρίζω, ἐξυρίζων, ἐξυρίκηκα, σέλλω, ἐσελλκα, σπείρω, ἐσπαικα, κρῖνω, κέκερκα.

Cum incipit verbum à muta cum liquida, tunc muta repetitur initio, ut Φροισιάζω, πεΦροισιάκα, πράττω, πέπραχα, φράζω, πέφρακα.

In quibus ρ cum ε in penultima est, ε in α vertunt, ut, σρέφω, ἑσραφα, τρέπω, πέτραφα, τρέφω, θρέψω, πτρέφα.

Nonnulla γ in γ vertunt, ut φαίνω, πίφαγκα, μοιῶω, μεμόλυγκα.

De futuri primi formatione.

In prima Coniugatione regulariter fit

E 3

Futu.

Futurum primum in ψ, ut τὺ πῖω τὴ ψω, τρέψω τρέψω, quod τ in θ mutat in initio differentia causa.

In secunda Coniugatione ξ est, ut λέγω λέξω, ἔχω ἔξω, tenui mutata in aspiratam, τρέχω τρέξω, τ in θ verso.

In quinta Coniugatione ultima circumflexo notatur, ut κρῖνω κρῖνῶ.

Aliquoties penultima vocalis corripitur, ut ψάλλω ψαλῶ, ἀπείρω ἀπερῶ, φαίνω φαίνῶ, στείλλω στελῶ, κάμνω καμῶ.

Anomala sunt καίω καύσω, incendo, πλέω πλεύσω navigo, ῥέω ῥεύσω, πνέω πνεύσω.

Attici in Futu. quarti ordinis ῶ faciunt, ut νομίζω νομίζῶ, pro νομίσω.

In verbis puris ε α ο breves mutantur in suas longas, ut ποιέω ποιήσω, βοάω βοήσω, χρευσάω χρευσώσω.

Excipe καλέω καλέσω, φορέω φορέσω gesto. Item γελάω γελάσω, ἐργάω ἐργάσω, ἀπάω ἀπάσω, ἐργάω ἐργάσω, ἀρόω ὀρώσω, ὁμῶω ὁσώσω.

Futurum secundum.

In prima Coniugatione τ abiicitur manente π, ut τύπῃω τυπῶ, vel π mutatur in β, βλάπτῃω βλαβῶ.

In

In quarta Coniugatione, cum ξ est in Futuro primo, secundum habebit γ, ut κερξζω, κερξξω κερξγω. ὀρύσσω, ὀρύξω, ὀρυγῶ.

Sin autem in Futuro primo est σ, secundū habebit δ, ut φερξζω, φερξσω, φερξδῶ.

In quibusdam diphthongus, quæ est in penultima, in vocalem mutatur, ut φεύγα φυγῶ, λείπω λιπῶ, οἰκτείρω, οἰκτερῶ, φθείρω φθαρῶ. παίρω παρῶ. Quædam etiā ver-
tuntur in α, ut πλέκω πλακῶ, τρέπω τραπῶ.

Nonnulla quæ brevem habent vocalem in penultima, posteriorem syllabam circumflectunt, ut λέγω λεγῶ, γράφω γραφῶ.

De Aoristo primo,

ἀόριστος primus formatur è futuro primo, ut γράφω, γράψω, ἔγραψα. αἶω, ἄσω, ἄσαι ἴαδο.

Quintæ Coniugationis verba, quibus α in futuro primo est, η hoc Aoristo faciunt, quibus ε, εἰ habent, ut ψαλῶ ἐψηλα, Φανῶ ἐφωνα, παρῶ ἐπαρρα.

De Aoristo secundo,

Aoristus secundus formatur à Futuro secundo, ut ἐτυπῶν τυπῶ, ἐβλαβῶν βλαβῶ, ἐ-

κραγον̄ κραγῶ, ὄρυγον̄ ὄρυγῶ, ἔφραδον̄ φρα-
δῶ, ἔφθιρον̄ φθιρῶ, ἔπαρον̄ παρῶ, ἔλεγον̄
λεγῶ.

Infinitivus τυπῆν apud poetas variat,
τυπήμεναι per paragogen, τυπήμεν vero
per apocopen.

TYPI FORMATIONVM.

I. Coniug. II.

Præfens	τύπω	λέγω
ωδρατικός	ἔτυπον	ἔλεγον
ωδρακείμενος	πύψα	λέλεχα
ὑπερωτικὸς	ἐπύψην	ἐλελέχην
μέλων α	τύψα	λέξω
μέλων β	τυπῶ	λεγῶ
ἀόριστος α	ἔτυψα	ἔλεξα
ἀόριστος β	ἔτυπον	ἔλεγον

III.

Præf.	πείθω
παράτ.	ἐπίθον
παράκ.	πέπθκα
ὑπερ.	ἐπεπείκειν
μέλ. α.	πέσω
μέλ. β.	πιθῶ
ἀόρ. α.	ἐπίθαι
ἀόρ. β.	ἐπίθον

IIII.

Φράζω
ἔφραζον
πέφρακα
ἐπεφράκην
φράσω
φραδῶ
ἔφρασα
ἔφραδον

IIII.

πράττω
ἐπράττον
πέπραχα
ἐπεπράχην
πράξω
πραγῶ
ἐπραξα
ἐπραγον.

V.VI

V.

VI.

Præfens.

ψάλλω

μύω

πῶρον.

ἐψάλλον

ἐμυον

πῶρον.

ἐψαλκα

ἐμέμυκα

ὑπερ.

ἐψάλλεαν

ἐμεμύκειν

μέλ. α.

ψαλῶ

μύσω

μέλ. β.

ψαλῶ

μυῶ

ἀόριστ. α.

ἐψηλα

ἐμυσαι

ἀόριστ. β.

ἐψαλον

ἐμυον

PARTICIPIA.

ὁ τύπτον ἔ τυπτοντος quin sim.

Part. Præf. ἡ τύπτουσα τῆς τυπτάσης Sec. sim.

τὸ τυπτῶν ἔ τυπτοντος quin sim.

πῶρον κείμενον.

ὁ τετυφώς

ἔ τετυφότη

quin sim.

ἡ τετυφῶσα

τῆς τετυφῶσας

Sec. sim.

τὸ τετυφός

ἔ τετυφότη

quin sim.

μελλῶν α.

ὁ τύψον

ἔ τύψοντ

quin sim.

ἡ τύψουσα

τῆς τυψέσης

Sec. sim.

τὸ τύψον

ἔ τύψοντ

quin sim.

μελλῶν β.

ὁ τυπῶν

ἔ τυπῶντ

quin sim.

ἡ τυπῶσα

τῆς τυπέσης

Sec. sim.

τὸ τυπῶν

ἔ τυπῶντ

quin sim.

ἀόριστ. α.

Ε ς

ὁ τύψας

ὁ τύψας	ἔ τύψαντο	quin. sim.
ἡ τύψασαι,	τῆς τυψάσης	Sec. sim.
τὸ τυψαν.	ἔ τύψαντο	quin. sim.
	ἀόριστο β.	
ὁ τυπὼν	ἔ τυπὸντο	quin. sim.
ἡ τυπῶσαι,	τῆς τυπῶσης	Sec. sim.
τὸ τυπὼν	ἔ τυπὸντο	quin. sim.

Passivorum ac Deponentium Com-
mune Paradigma.

τῶν ἐριστικῶν ἐνεσῶς.

Ἔ τυπῶμαι	τύπη	τύπηται	
Ἐ τυπῶμεθα	τύπησθαι	τύπτεσθαι	
Ἐ τυπόμεθα	τύπῃσθε	τύπνται.	
	ἀόριστος		
Ἔ ἐτυπτόμην	ἐτύπη	ἐτύπητε	
Ἐ ἐτυπτόμεθα	ἐτύπησθαι	ἐπέτεσθαι	
Ἐ ἐτυπτόμεθα	ἐτύπῃσθε	ἐτύπντο.	
	ἀόριστος		
Ἔ τέτυμμαι	τέτυφα	τέτυπται	
Ἐ τετύμμεθα	τέτυφθαι	τέτυφθαι	
Ἐ τετυμμέθα	τέτυφθε	τετυμμένοι εἰσίν.	
	ὑπερσυντελικός		
Ἔ ἐτετύμην	ἐτέτυφο	ἐτέτυπτο	
Ἐ ἐτετύμμεθα	ἐτέτυφθαι	ἐτετύφθαι	
Ἐ ἐτετύμμεθα	ἐτέτυφθε	ἐτετυμμένοι ἦσαν.	
	ἀόριστος α.		

Ἐ ἐτό-

S ἐτύφθην ἐτύφθης ἐτύφθῃ
 D ἐτύφθητον ἐτυφθήτων
 P ἐτύφθηνεν ἐτύφθητε ἐτύφθησαν
 αὐτοῖς.

S ἐτύπην ἐτύπης ἐτύπῃ
 D ἐτύπητον ἐτυπήτων
 P ἐτύπημεν ἐτύπητε ἐτύπησαν.
 μέλλων α.

S ἐτυφθήσομαι τυφθήσῃ τυφθήσεται
 D τυφθήσόμεθον τυφθήσεσθον τυφθήσεσθον
 P τυφθήσομεθα τυφθήσεθε τυφθήσονται.
 μέλλον β.

S τυπήσομαι τυπήσῃ τυπήσεται
 D τυπησόμεθον τυπήσεσθον τυπήσεσθον
 P τυπησόμεθα τυπήσεθε τυπήσονται.
 μετ' ὀλίγον μέλλων.

S τετύφομαι τετύφῃ τετύφετα
 D τετυφόμεθον τετύφεσθον τετύφεσθον
 P τετυφόμεθα τετύφεθε τετύφονται.
 τῶν προσεκπικῶν ἐνεσῶς.

S τύπτει τυπτεύω
 D τύπτεσθον τυπτεύω
 P τύπτεθε τυπέδωσαν.
 ὁρῶμεν.

S πέτυφο πέτυφθῃ
 D πέτυφθον πέτυφθων
 P πέτυφθε πέτυφθωσαν.

αὐρεῖς α.

S

τύφθητι τυφθήτω

D

τύφθητον τυφθήτων

P

τύφθητε τυφθήτωσαν

αὐρεῖς β.

S

τύπηθι τυπήτω

D

τύπητον τυπήτων

P

τύπητε τυπήτωσαν.

τῶν ευκλικῶν ἐνεσῶς.

S

τύπτοιμι τύπτοις τύπτοιτο

D

τύπτοιμεθον τύπτοισθον τυπτοισθω

P

τύπτοιμεθα τύπτοιδαε τύπτοιντο.

αὐρεῖς γ.

S

πετυμμένω εἶλω εἶης εἶη

D

πετυμμένω εἶητον εἶητις

P

πετυμμένοι εἶημεν εἶητε εἶησαν.

αὐρεῖς δ.

S

τυφθείλω τυφθείης τυφθείη

D

τυφθείητον τυφθείητις

P

τυφθείημεν τυφθείητε τυφθείησαν

αὐρεῖς ε.

S

τυπείλω τυπείης τυπείη

D

τυπείητον τυπείητις

P

τυπείημεν τυπείητε τυπείησαν.

μέλλαν α.

S τυ-

S τυφθσίμην τυφθήσιο τυφθήσιτο
 D τυφθσίμεθον τυφθθσιθον τυφθθσιθίην
 P τυφθθσίμεθα τυφθθσιθε τυφθθθσιτο.
 μέλλων ε.

S τυπησίμην τυπήσιο τυπήσιτο
 D τυπησίμεθον τυπήσιθον τυπησιθίην
 P τυπηθσίμεθα τυπήσιθε τυπήθσιτο.
 μετ' ὀλίγον μέλλων.

S τετυψοίμην τετύψοιο τετύψοιτο
 D τετυψοίμεθον τετυψοίθον τετύψοιθίην
 P τετυψοίμεθα τετύψοιθε τετύψοιτο.

τῶν ὑποστεικῶν ἐνεσῶς.

S ἐὰν τύπῃμαι τύπη τύπηται
 D τυπῶμεθον τύπηθον τύπηθον
 P τυπῶμεθα τύπηθε τύπωνται.

ἐκκείμενον.

S ἐὰς τετυμμένον ὦ ἦς ἦ
 D τετυμμένον ἦτον ἦτον
 P τετυμμένοι ὦμεν ἦτε ὦσι.

ἀόριστος α.

S τυφθῶ τυφθῆς τυφθῆ
 D τυφθῆτον τυφθῆτον
 P τυφθῶμεν τυφθῆτε τυφθῶσι.

ἀόριστος β.

S ἐὰν τυπῶ τυπῆς τυπῆ

D, τυπῆ-

D	τυπῆτον	τυπῆτον
P	τυπῶμεν	τυπῶσι.

τῶν ἀπαρεμφάτων

ὄνεως	τύπῃεσθαι
ὄντα κείμενον	πετύφθαι
ἀόριστος α.	τυφθῆναι
ἀόριστος β.	τυπῆναι
μέλλων α	τυφθήσεσθαι
μέλλων β	τυπήσεσθαι
μετ' ὀλίγ. μέλ.	πετύφῃεσθαι.

De formatione præteriti Perfecti.

PRIMA REGULA.

Primæ coniugationis omnia, syllabæ *μαι, μ* anteponunt, abiecta ultima syllaba præteriti activi, γέγραφα γέγραμμαι, Nota quæ vocalem mutant, σρέφω ἐγράμμαι, τέπω τέταμμαι.

SECUNDA REGULA.

Secundæ Coniugationis omnia γ adiiciunt syllabæ *μαι*, λέλεχα λέλεγμαι.

TERTIA REGULA

Omnia tertiæ Coniugationis σ apponunt, ut πίπφα πιπσμαι.

QVAR-

QUARTA.

Coniugationis quartæ quæ in κα præteritum activum faciunt, σ addunt, ut πῆρα κα πέρρασμαι. Quorum vero activo præterito χα est, per γ passivum formant ὤρυχα ὠρύγμαι.

QUINTA.

In ρω & λω quinta Coniugationis ρ & λ retinent, ut ἔσπαρμαι ab ἔσπαρκα. ἔψαλμαι ab ἔψαλκα. Cætera variant, ut κέρνω κέκερμαι, φαίνω πέφαμμαι, κάρνω κεκάμημαι, νέμω νενέμημαι.

SEXTA.

In sexta Coniugatione si præteriti activi longa est penultima, tantum κα in μαι vertitur, ut πεποίηκα πεποίημαι, πολίτω rego, πεπολίτευκα πεπολίτευμαι, excipe ἦκα κα ἦκασμαι.

Sin brevis est penultima, σ adde, ut μέμηκα μέμυσμαι, τέτελεκα τέτελεσμαι.

De Secunda persona præteriti.

Secunda persona ὁρῶμενος passivi characteristicam futuri sibi asserit per omnes Coniugationes, ut γέγραφαί, λέλεξαί, πέπρωται, πέφραται, ἦκαται, πεποίηται.

Quinta

Quinta Coniugatio variat, nam quæ
 λω & ρω desinunt, λ & ρ servant ac σαι ad-
 dunt ἐψαλμαι ἐψαλσαι ἑσπασμαι ἑσπασται.

Quæ νω finiunt, quorum præterita ac-
 tiva longam penultimam habent, ν ser-
 vant, ut φαίνω, πέφαγκα, πέφαμμαι, πέ-
 φανται.

Reliqua ν tollunt κέκερμαι κέκερται.
 τὸ πῆταγ Vnde?

Tertia persona ᾠδρακείμενος passivi τῇ
 desinit. Prima Coniugatio π ante τῇ sta-
 tuit, γέγραπται. Secunda Coniugatio κτῇ
 facit, λέλεκται.

Tertia Coniugatio σται, ut πέπται.

Quarta verbis σω futurum habentibus
 σται facit, ut πέφρασται, ξω vero κτῇ dat, ut
 ὤρυκται.

In quinta λω & ρω, λ & ρ retinent, ut
 ἐψαλται, ἑσπασται, νω præteriti activi longa
 penultima ν retinent, ut πέφανται. Brevis
 penultima tollit, ut κέκερται.

In sexta coniugatione quæ longam ha-
 bent penultimam in præterito activo, κα
 in τῇ vertunt, ut πεποίηκα πεποίηται, πεπο-
 λίτευται, Nota ἡ κεσται.

Faciunt σται, quibus activo præterito
 penultima fuit brevis, μέμηκα μέμησται Ex-
 ciçe λύω λέλυται, Ver.

Verba pura in tertia plurali *λωται* faciunt, ut *πεποιλωται*.

De Aoristo primo.

Prima Coniugatio ante *θην* aoristi *φ* locat, *γράφω ἔγραψθην*. Notentur autem ea, in quorum thematis, cum *ε* esset in praeteritis perfectis fuit mutatum in *α*, nam aoristo *ε* resumitur, *τρέφω ἐτρέφθην*, *σρέφω ἐσρέφθην*.

Secunda *χ* adijcit, *λέγω ἐλέχθην*, *τρώγω ἐτρώχθην*. Tertia *σ* addit *πέειθω, ἐπέειδλω*.

In quarta, quibus *σω* futurum est, acti-
vum, *σ* dabit Aoristis passivis, *Φεάζω Φεά-
σω ἐΦεάσθην*. Quibus *ξω* futurum est, Aoriston passivum per *χ* facies, *ὀρύσσω ὀρύξω ὠρύχθην*, *σενάζω σενάξω ἐσενάχθην*.

In quinta ab *λω* *δω*, *λ* *δω* *ρ* manent, ut *ἐξέλθην*, *ἐπαρδλω*.

In *νω* cuius praeteritum activum longam penultimam habet, *ν* manet, ut *Φαίνω πέφαγκα, ἐφάνθην*. *μωραίνω* desipio, *μεμώραγκα ἐμώρανθην*. *κέκρικα ἐκρίθην*. *κλίνω*, *κέκλικα ἐκλίθην*.

In Sexta coniugatione, quæ penultimam in praeterito activo longam habent, *κα* in *θην* mutant, ut *πεποίηκα ἐποίηθην*, *πα-*

F

σεύα

τεύω πεπίστευκα ὅτι πιστεύθην. Quæ verò brevem habent, σ addunt, ut μύω μέμνηκα ἐμύθην.

Tolle ἡκούθην auditus sum, ἑσώθην salvatus sum.

De Aoristo secundo.

Aoriston secundum ab Activo Aoristo secundo formatur, *ον* in *ην* mutato, ut ἔτυπον ἐτύπην. Futurum primum ab Aoristo primo, ut ἐτίφθην τυφθήσομαι.

Futurum secundum à secundo Aoristo, ut ἐλέγην λελέξομαι.

Paulo post futurum fit à secunda persona paracmeni passivi, ut λέλεξα λελέξομαι.

Exemplia Indicativi passivorum.

I.

Præfens

παρατατικός

παρακείμενος

υπερωτελικός

ἀόριστος α.

ἀόριστος β.

μέλλων α.

μέλλων β.

μετ' ὀλίγ. μέλ.

γράφομαι

ἐγγραφόμην

γέγραμμαι

ἐγγεγράμην

ἔγραψθην

ἔγραψην

γραφθήσομαι

γραφήσομαι

γεγράφομαι.

II.

III.

Præfens	πλέκομαι	πειθομαι
παρατατ.	ἐπλεκόμην	ἐπειθόμην
παρακειμ.	πεπλεγμαι	πέπυσμαι
ὑπεροικτ.	ἐπεπλέγμην	ἐπεπύσμην
ἀόρισ. α.	ἐπλέχθην	ἐπειόθην
ἀόρισ. β.	ἐπλάγην	ἐπύθην
μέλλων α.	πλεχθήσομαι	πειθήσομαι
μέλλων β.	πλαγήσομαι	πύθήσομαι
μετ' ὀλ. μέλλων.	πεπλέξομαι	πεπύσομαι.

IIII.

IIII.

Præfens	βασυνίζομαι	ἀλλάττομαι
παρατατ.	ἐβασυνίζομην	ἠλλάττομην
παρακ.	βεβασυνίσμαι	ἠλλαγμαι
ὑπεροικτ.	ἐβεβασυνίσμην	ἠλλάγμην
ἀόρισ. α.	ἐβασυνίοθην	ἠλλάχθην
ἀόρισ. β.	ἐβασυνίοθην	ἠλάγην
μέλ. α.	βασυνιδήσομαι	ἀλλαχθήσομαι
μέλ. β.	βασυνιδήσομαι	ἀλλαγήσομαι
μετ' ὀλ. μέλ.	βεβασυνίσμαι	ἠλλάξομαι.

V.

VI.

Præfens.	φθείρομαι.	χρῶμαι
παρατ.	ἐφθαίρομην	ἐχρῖομην
παρακ.	ἐφθαίρμαι	κεχρῖσμαι
ὑπερο.	ἐφθαίρμην	ὀκεχρῖσμαι
ἀόρισ. α.	ἐφθαίρην	ἐχρῖόθην
ἀόρισ. β.	ἐφθαίρην.	

μέλλ. α. φθαρήσομαι χερδιήσομαι
 μέλλον β. φθαρίσομαι.
 μετ' ὀλίγον μέλλων. ἐφθάρσομαι κεχερίσομαι.

Participia Passiva.

ὁ τυπλούμενος

Par. Præsens. ἡ τυπλούμένη
 τὸ τυπλούμενον.

πῇ Præsentis character, hoc præsentis
 participium indicat.

ὁ τετυμμένον. μ μ, præter. cha-

Par. παρὰκτ. ἡ τετυμμένη character.
 τὸ τετυμμένον.

ὁ τυφθεῖς. ἔ τυφθέντος

ἀόριστ. α. ἡ τυφθεῖσα τῆς τυφθείσης
 τὸ τυφθέν ἔ τυφθέντος.

φθ. Aoristi character.

ὁ τυπείς. ἔ τυπέντος

ἀόριστ. β. ἡ τυπείσα τῆς τυπέσης
 τὸ τυπέν ἔ τυπέντος.

ὁ τυφθησόμενος.

Par. μέλλ. α. ἡ τυφθησόμενη
 τὸ τυφθησόμενον, φθήσομαι futuri
 primi character.

ὁ τυπησόμενος

μέλλων β. ἡ τυπησόμενη
 τὸ τυπησόμενον.

μετ' ὀλίγ. μέλ. ἡ τετυφομένη paulo post
τὸ τετυφόμενον futuro.

Verbi Medij Conjugatio.

μέσων ἱεραικῶν ἐνεσῶς.

S τυύπομα τυύπη τυύπηται
D τυυπόμεθον τυύπειθον τυύπειθον
P τυυπόμεθα τυύπειθε τυύπονται.

ωδραπαικός

S ἐτυπτόμην ἐτύπτε ἐτύπτετο
D ἐτυπτόμεθον ἐτύπτεθον ἐτυπτεύθην
P ἐτυπτόμεθα ἐτύπτεθε ἐτύπτοντο.

ωδρακόμενος.

S τίτυπα τίτυπας τίτυπε
D τιτύπατον τιτύπατον
P τιτύπαμεν τιτύπατε τιτύπασι.

ὑπερσωπλικός

S ἐτετύπην ἐτετύπεις ἐτετύπῃ
D ἐτετύπῃτον ἐτετυπείτην
P ἐτετύπμεν ἐτετύπῃτε ἐτετύπῃσαν.

αἰόρις.

S ἐτυψάμην ἐτύψα ἐτύψατο
D ἐτυψάμεθον ἐτύψαθον ἐτυψάσθην
P ἐτυψάμεθα ἐτύψαθε ἐτύψαντο.

αἰόρις.

F. 3

S. ἐτύψα

S	ἐτυπόμην	ἐτύπη	ἐτύπετο
D	ἐτυπόμεθον	ἐτύπεσθον	ἐτυπέσθην
P	ἐτυπόμεθα	ἐτύπεθε	ἐτύποντο.

μέλων α.

S	τύψομαι	τύψη	τύψεται
D	τυψόμεθον	τύψεσθον	τύψεσθην
P	τυψόμεθα	τύψετε	τύψονται.

μέλων β.

S	τυπῶμαι	τυπή	τυπήται
D	τυπόμεθον	τυπήσθον	τυπήσθην
P	τυπόμεθα	τυπήτε	τυπήνται.

μέσων ὀρθρινῶν ἑνὲς ὥς.

S	τύπη	τύπῃσθαι
D	τύπῃσθον	τύπῃσθην
P	τύπῃτε	τύπῃσθων.

καὶ ὁράμεν.

S	τέτυπε	τετυπέτω
D	τετύπετον	τετυπέτον
P	τετύπετε	τετυπέτωσαν.

ἀόριστος α.

S	τύψαι	τυψάσθαι
D	τύψασθον	τυψάσθων
P	τύψατε	τυψάσθων.

ἀόριστος β.

S	τυπή	τυπέσθαι
D	τύπῃσθον	τυπέσθων
P	τύπῃτε	τυπέσθων.

μέσων

μέσων ἑυκτικῶν ἐνεσῶς

S τυπῳίμεν	τύπῳιο	τύπῳιτο
D τυπῳίμεθον	τύπῳιοθον	τυπῳιοίθην
P τυπῳίμεθα	τύπῳιοθε	τύπῳιιντο.

παρκαίμεν Θ

S τετύποιμι	τετύποις	τετύποι
D	τετύποιτον	τετυποίτιν
P τετύποιμεν	τετύποιτε	τετύποιεν

ἀόριστος α.

S τυψαίμεν	τύψαο	τύψατο
D τυψαίμεθον	τύψαοθον	τυψαίόθην
P τυψαίμεθα	τύψαοθε	τύψαιντο.

ἀόριστος β.

S τυποίμεν	τύποις	τύποιτο
D τυποίμεθον	τύποιθον	τυποίόθην
P τυποίμεθα	τύποιθε	τύποιντο.

μέλλων α.

S τυψοίμεν	τύψοιο	τύψοιτο
D τυψοίμεθον	τύψοιοθον	τυψοίόθην
P τυψοίμεθα	τύψοιοθε	τύψοιντο

μέλλων β.

S τυποίμεν	τυποίο	τυποίτο
D τυποίμεθον	τυποίοθον	τυποίόθην
P τυποίμεθα	τυποίοθε	τυποίντο.

μέσων ὑποτακτικῶν ἐνεσῶς.

S ἰὰν τύπῳμαι	τύπῃ	τύπῃται
D τυπῳίμεθον	τύπῃθον	τύπῃθον

Ρ τυπώμεθα τυπῆσθε τυπῶνται.

ὡς κεῖμεν Θ.

Σ ἐὰν τετύπω τετύπης τετύπη

Δ τετύπητον τετύπητον

Ρ τετύπωμεν τετύπητε τετύπωσι.

ἀόριστος α.

Σ ἐὰν τύψωμαι τύψῃ τύψῃται

Δ τυψώμεθον τυψήσθον τυψήσθον

Ρ τυψώμεθα τυψήσθε τυψόνται.

ἀόριστος β.

Σ ἐὰν τύπωμαι τύπῃ τύπεται

Δ τυπώμεθον τύπησθον τύπησθον

Ρ τυπώμεθα τύπησθε τύπονται.

μέσων ἀπαρεμφάτων

ἐνέσως τύπῃσθαι

ὡς κεῖμεν Θ. πετυπέναι

ἀόριστος α. τύψασθαι

ἀόριστος β. τυπέσθαι

μέλλων α. τύψεσθαι

μέλλων β. τυπήσθαι.

De formatione præteriti

Medij.

Præteritum medium retinet characteristicam futuri secundæ personæ, ut λέγω λέγῃ λέλογα, φράζω φράδῳ πέφραδα, ἄδω ἄδῳ ἤδα. Quæ verba e in futuri penultima habent

habent, id transit in o praterito medio, ut
 λείβω λέλοιβα, σπείρω, σπέρῳ, ἔσπορα, πέθω,
 πέσω, πέποιθα. τρέφω, τέτροπα.

In quibusdam αἰ in η transit, ut φαίρω
 πέφηνα.

Exempla singularum Coniugationum.

1	κόπῳ	κέκοπα
	βλάπῳ	βέβλαφα
	σκάπῳ	ἔσκαφα
2	λέγῳ	λέλογα
3	ἄδῳ	ᾗδα
4	φράζῳ	πέφραδα, κράζῳ, κέκραγα
5	σπείρω	ἔσπορα, μάνῳ, μέμνηα

In verbis puris plerunque desiderantur praterita, item indefinita & futura secunda.

Typi Indicativorum Mediorum.

I. Coniug. II. III.

Præf. κόπομαι λέγομαι πείθομαι
 παρ. α. έκοπόμην ελεγόμην επείθομην
 παρ. κ. κέκοπα λέλογα πέποιθα
 υπ. σ. έκεκόπην έλελόγην επεπόθην
 άορ. α. έκοφάμην έλεξάμην επήσάμην
 άορ. γ. έ. έκοπόμην ελεγόμην επήθομην

F 5

μέλ-

μέλ. α. κείσμεν λέξομεν πείσομεν
 μέλ. β. κέπσμεν λεγέμεν πιθέμεν.

IIII.

IIII.

V.

Præs. κρίζομεν Φερίζομεν ἐπιλομεν
 παρσ. ἐκρεζόμεν ἐφερίζομεν ἐσελόμεν
 παρσ. κέκρεχα πέφραδα ἔσολα
 ὑπερσ. ἐκεκράγην ἐπεφράδην ἐσέλλην
 αἰετ. α. ἐκρεζάμεν ἐφερατάμεν ἐσελάμεν
 αἰετ. β. ἐκρεγομεν ἐφερατόμεν ἐσελόμεν
 μέλ. α. κράξομεν Φερίσομεν σελέμεν
 μέλ. β. κραγέμεν Φεριδέμεν σελέμεν

VI.

Præsens αἰέσομεν
 παρσπατικός ἡκτόμεν
 ὠδρακείμενος ἡκα Attice αἰήκα
 ὑπερσυντελικός ἡκείν
 αἰετ. α. ἡκασόμεν
 μέλων α. αἰέσομεν. Reliqua tem-
 pora purorum verborum rara sunt.

Participia Media.

ἡ τυπόμενος, νσ
 Par. Præsens ἡ τυπόμενη, ης
 τὸ τυπόμενον, νσ
 ὁ τετυπώς, πὸτ
 ὠδρακείμενος, ἡ τετυπῆα, ἡας
 τὸ τετυπός, πὸτ
 ὁ τυψάμενος.

αἰετ.

ἀόρμεν α.

ἡ τυψαμένη

τὸ τυψάμενον.

ἀόρμεν ε.

ὁ τυπόμενος

μέλλων α.

ὁ τυψόμενος

μέλλον ε.

ὁ τυπῆμενος.

De Circumflexis verbis.

Ex sexto Coniugatione nascuntur circumflexa verba, quæ sic vocamus quod contracta syllaba, elisa vocali inflectantur
ποιῶ ποιεῶ.

Coniugationes tres sunt. Prima ex, ἐὼ ὦ facit. Secunda ex, ὁῶ ὦ facit. Tertia ex, ὁῶ ὦ facit. Coniungantur more barytonorum, nisi quod præsentia & paratatica contrahuntur.

De Verbis in μι.

Ex sexta Coniugatione, pura videlicet, μι terminatio nascitur. Coniugationes in μι quatuor sunt.

Prima, à prima circumflexorum fit ἐὼ, ὦ in η mutato, & μι addito, ut ποιῶ ποιεῶ ποιῆμι.

Secunda, à secunda circumflexorum ὁῶ, ὦ in η mutato, & μι addito, ἰστέω ἰστέω ἰσημι.

Tertia, à tertia circumflexorū ὁῶ, ὦ in ω mutato, & μι addito, διδῶω, διδῶω, διδῶωμι.

Quar-

Quarta à pura barytonorum ὦ, ω in
μι murato, ut ζευγνύω ζεύγνυμι.

Paradigmata integra in tabulis Coniugationum verborum circumflexorum, & in μι reperies.

ἀνώμαλⓄ, quorundam verborum in
μι coniugatio. ἵμι mitto, ἱακolor, cupio.
Præs. ἵμι ἱς ἱσσι, ἱετον ἱετον. ἱεμεν, ἱετε, ἱέσι.
παρεστ. ἵλω ἱς ἱη, sicut ἐπιπλω.

παρεστ. εἶκα, εἶκας &c.

ἀόριστⓄ α. ἦκα ἦκας &c.

ἀόρ. ε. ἦκα ἦς ἦ, ἔτον ἔτλω, ἔμεν ἔτε ἔσται.

μελλων α. ἦσω ἦσας &c.

Impera. Præs. ἱετι ἱέτω, ἱετον &c.

Præt. Perfect. εἶκε εἰκέτω &c.

ἀόρ. ε. ἔς ἔτω ἔτον &c. sicut ἦς in τιθῆμι.

Opt. Præs. ἱελω ἱέης &c.

ἀόριστⓄ ε. εἶλω εἴης &c.

Perfect. εἵκομι εἵκεις &c.

Sub. εἰάν ἰω ἱῆς &c.

Perfect. εἰάν εἰκω εἰκῆς &c.

ἀόριστⓄ ε. εἰάν ὦ ἦς &c.

Infiniti. ἱέναι.

Perfect. εἰκέναι.

ἀόριστⓄ ε. εἶναι. Ionice ἔμεν.

Parr. Præs. ὁ ἱς εἶναι, ἡ ἱέται, τὸ ἱέν.

Perfect. ὁ εἰκώς εἰκότα.

ἀόρ.

ἀόρ. Γ. εἰς ἔντος. ἡ εἶσις τῆς εἰσις. τὸ ἐν ἔντος.

Composita ad eundem modum flexuntur, ut ἀφίημι dimitto, ὑφίημι submitto, παρίημι admitto.

Passivum & Medium.

Præsens ἴεμαι ἴεσθαι ἴεται, ἴεμεθον &c.

Imperfect. ἴεμην ἴεσθαι ἴετο.

Perf. ἔμην ἴεσθαι ἔμεθον ἔετο &c.

Plural. ἔμεθα ἔεσθαι ἔνται.

ἀόρ. α. Pass. ἔδην ἔησ.

ἀόρ. α. Med. ἠδμεν ἠκω &c.

ἀόρ. Γ. Med. ἔμην ἔο ἔτο &c.

Imper. Med. ἴεσθαι ἴεσθαι, ἴεσθον &c.

ἀόρ. Γ. ἔο & ἔο ἔ.

Optat. Præs. ἔμεν ἔο ἔτο ἔμεθον &c.

Subiuncti. εἰν ὦμεν.

Infinit. ἔεσθαι. Part. ἔμεν &c.

Matth. 9. ἀφένται σοι αἱ ἀμαρτίαι σὺ, remissa sunt tibi peccata tua. est præter. perfect. pass. dialecto Attica, pro ἀφένται.

εἰμι Vado.

Præs. εἰμι εἰς vel εἰσίν.

D. ἴτον ἴτον. plur. ἴμεν ἴτε ἴσι.

Imperf. εἰν εἰς εἰ. Dual. ἴτον, ἴτην.

Plural. ἴμεν ἴτε ἴσιν.

Per-

Perfect. εἶνα εἶνας &c.

Præf. Med. εἶα εἶας εἰς vel ἦα ἦας &c.

Plusq. εἶκεν Attice ἦκεν.

Plusq. Med. ἦεν ἦς ἦει. D. ἦειτον ἦείτλω &c.

ἀόριστ. α. εἶσι.

ἀόριστ. β. ἴον ἴες ἴε.

Imp. Præf. ἴθι vel εἴτω, ἴτον ἴτων, ἴτε ἴτων.

Optat. εἴλω εἴης εἴη &c.

Subiuncti. Præf. ἴω ἴης &c.

Infini. Præf. ἴναι & εἶναι.

Part. Præf. ἴων ἴοντ. ἴδω &c.

ἴμμι Vado extat inter anomala.

εἶμι Sum.

S εἶμι εἶ καὶ εἰς ἐστὶ

Ind. Præf. D ἐσθὼ ἐσθὼν

P ἐσμέν ἐστέ εἰσὶ

παρεστ. καὶ παρεσκει.

S ὥς ἦ, Attice ἔλω ἔης &c.

D ἦτον ἦτλω

P ἦμεν ἦτε ἦσαν.

μέλλων α.

S ἔσμεν ἔσθι & ἔσται & ἔσται, ἔσεται καὶ ἔσται.

D ἐσόμεθον ἐσέσθον ἐσέσθον

P ἐσόμεθα ἐσέσθε ἐσόντες.

παρεσκηκεῖσθαι ὁμεσώσθαι.

S.

ἴδω ἔσω

ἔσω

D. ἔσθον

D	ἔσον	ἔσων
P	ἔσσε	ἔσωσαν.

ἔυκτικῶς ὀνεσῶς.

S	εἶλω	εἶης	εἶη
D		εἶητον	εἶήτιν
P	εἶημεν	εἶητε	εἶησαν.

μέλλων α.

S	ἐσσίμην	ἐσσιο	ἐσπιτο
D	ἐσσίμεθον	ἐσσιδον	ἐσσιδῆν
P	ἐσσίμεθα	ἐσσιοθε	ἐσπιντα.

ὑποβλητικῶς ὀνεσῶς.

S	ἔαν ᾧ	ἦς	ἦ
D		ἦτον	ἦτον
P	ᾧμεν	ἦτε	ᾧσι.

Infiniti. Præsens εἶναι Dorice ἔμεναι vel
ἔμμεναι, per Apocopen ἔμεν.

PARTICIPIA.

Præsens.	ὁ ὢν	ὁ ὢν
	ἡ ὄσα	τῆς ὄσης
	τὸ ὂν	ὁ ὢν

μέλλων α.
ὁ ἐσόμενος νη
ἡ ἐσομένη νη
τὸ ἐσμένον νη.

Φημί Dico, Præsens.

S	Φημί	Φῆς	Φῆσ
D		Φατόν	Φατόν
P	Φαμὲν	Φατέ	Φασί.

μέλλων

μέλλων α. Φήσω &c.

ἀόριστος β. ἔφησα ἔφησας &c.

ἀόριστος β. ἔφην ἔφης sicut ἔσην ἔσῃς in ἱσμη.

Imper. φάτω φάτω φάτον &c.

Opt. φάην φάης φάη &c. sicut εἰμην.

Sub. εἰάν φῶ φῆς φῆ &c. sicut εἴω εἴῃς &c.

Infi. φάναι. Par. ὁ φάς dicens, ἡ φᾶσαι &c.

INDICATIVVS MEDII.

Præf. φαρῶ φασαι φαταῖ.

Imperf. vel ἀόρ. β. ἐφάρμην ἔφασσ &c.

De Nomine verbali.

A Præterito passivo & medio multa cadunt verbalia, ut:

ἀ λέλογα λόγῳ

ab ἐπέσολα ὁπισολή

ab ἀπέσολα ἀποσολῳ

ἀ πέπραγμα πρᾶγμα

ἀ γέγραμμαι γράμμα

ἀ πεφίλημαι φίλημα osculum.

A præteriti passivi secunda persona maxime in is fœminina verbalia cadūt, ut:

ποιέω ποίησας ποίησις

λέγω λέξεα λέξις.

A tertia persona, ut:

ᾤδεα καλῶ ᾤδεα κέκληται ᾤδεα κλητῳ.

ἤϊω κέῃσιν ἤϊσιν

αἶψα

Διγλέγομαι Διγλέλεκται Διγλέκτω.

πειπίνηται

ποιητής.

ἔψαλλται

ψαλλτής.

DE PRONOMINE.

Pronominum alia sunt primitiva, alia possessiva, alia demonstrativa, alia relativa, alia composita.

Primitiva.

S. ἐγὼ ego.

ἐμῶ καὶ μῶ

ἐμοῖ μοῖ

ἐμέ με

S. σὺ Tu

σῶ

σοῖ

σέ

σύ.

D. νῶι νῶ

νῶιν νῶν

D. σφῶι σφῶ

σφῶιν σφῶν

P. ἡμεῖς ἡμεῖς.

ἡμέων ἡμῶν

ἡμῖν

ἡμέας ἡμᾶς

P. ὑμεῖς ὑμεῖς

ὑμέων ὑμῶν

ὑμῖν

ὑμέας ὑμᾶς

ὑμῶς.

ὁ Sui

S. ὅς

ῥ

οῖ

ῆ

D. σφῶι καὶ σφῶ

σφῶιν σφῶν

σφῶς

G

P. σφῶς

P. σφῆες σφᾶς
σφέων σφῶν
σφισὶ
σφέας σφᾶς.

Possessiva Meus.

ἐμός σός ἐός Declina ut adiectiva
ἐμή σή ἐή nominum.
ἐμόν σόν ἐόν.

Sic νῶίτερον, σφωίτερον, ἡμέτερον, ὑμέ-
τερον, σφέτερον, σφετέρα, σφέτερον, suus,
sua &c.

Demonstrativa duo.

Masc. S. ἕτερον

τούτῃς

τούτῳ

τούτῳ

D. τούτῳ

τούτῳιν.

P. οὗτοι

τούτων

τούτοις

τούτῃς.

Fœmi. S. αὐτῇ illa, ab αὐτῇ ipsa, tono in-
ternofces.

παύτης

παύτῃ

παύτῳ.

D. παύτῃς

D. ταύτα
ταύτων.

P. αὐτῶν
τῶτων
ταύτης
ταύτης.

Neut. S. ἑτο.	D. τῆτο.	P. ταῦτε
τῆτε	τῆτων	τῆτων
τῆτω		τῆτοις
τῆτο.		ταῦτα.

ἐκείνη, Vt adiectiva nominum flecte

ἐκείνη Saep̄ ἐκείνη ε aufertur.

ἐκείνο κείνη.

Relativum.

αὐτός, αὐτή, αὐτός ipse, flecte ut nomina
adiectiva. Nota μὲν pro αὐτόν.

Composita tria.

ἐμαυτοῦ, σουτοῦ, ἐαυτοῦ. Meipsius, tuiipsius,
us, suiipsius, nominativis carent. Varia
sic:

ἐμαυτοῦ	ἐμαυτῆς	ἐμαυτοῦ	Plur. ca-
ἐμαυτῶ	ἐμαυτῇ	ἐμαυτῶ	rent & re-
ἐμαυτὸν	ἐμαυτῷ	ἐμαυτὸ	ctis.
σουτοῦ	σουτῆς	σουτοῦ	Plural. re-
σουτῶ	σουτῇ	σουτῶ	ctisq; ca-
σουτὸν	σουτῷ	σουτὸ	rent.

G 2 ἐαυτοῦ

ἐαυτοῦ	ἐαυτῆς	ἐαυτοῦ	Horum se
ἐαυτῶ	ἐαυτῇ	ἐαυτῶ	quantur
ἐαυτὸν	ἐαυτῶν	ἐαυτοῖς	pluralia.
ἐαυτῶν	ἑσφῶν αὐτῶν		Attinge
ἐαυτοῖς	ἑσφίσιν αὐτοῖς		Fœminina
ἐαυτῆς	ἑσφᾶς αὐτῆς.		& Neutra.

DE ADVERBIO.

Significatio,

Alia sunt loci, ut ἐνταῦθα hîc.

Alia temporis, ut σήμερον hodie.

Alia qualitatis, ut ἡδέως iucunde.

Adverbia loci & desinentia in loco
significant, ut ἀγρόθι in agro ab ἀγρός,
αἰθήνησι Athenis.

σε ad locum significat, ut ἀγρόσε & ἀ-
γρόνδε in agrum.θεν de loco, ut αἰθήνηθεν ex
Athenis ἐρενόθεν è cœlo.

Accidunt Adverbio, item compositio,
ut πάλαι ποτέπαλαι.

Et Comparatio σοφῶς, σοφώτερον, σοφώ-
τετον.

Sub Adverbio comprehenditur etiam
Interiectio.

DE PRÆPOSITIONE.

Præpositiones sunt:

ἐν in, cum dativo, ut ἐν οἴκῳ in domo.

εἰς vel ἐς in, cum accusativo, ἐς ἀγοράν,
in forum, εἰς πατέρα ad patrem.

ἐξ sequente vocali, ἐκ vero sequente
consona cum genitivo, ut ἐξ ἄλλων ex alijs,
ἐκ διὸς ex Iove. σὺ vel ζὺ cum, Dativū
adliscit, ut σὺ χάριστι cum gratijs.

πρὸς cum genitivo ab significat, ut πρὸς
θεῷ à Deo, cum accusativo vero ad, ut πρὸς
τὸν ἄρχοντα ad principem.

πρὶν ante, cum genitivo, πρὶ πόλης ante
portam.

παρὰ cum genitivo ab significat, ut πα-
ρὰ κυρίου à domino. cum dativo prope vel
iuxta, ut παρὰ τῷ κυρίῳ apud dominum.
Cū accusativo ad, ut παρ' αὐτὸν ad ipsum.

ἀνὰ per, loci aut temporis, accusativū
soliū est, ut ἀνὰ ὅλον χρόνον, per omne tem-
pus.

Διὰ genitivo iuncta per signat, ut διὰ
πείρας per experientiam. Accusativo pro-
pter, ut διὰ φόβον propter timorem. Κατὰ
genitivo iuncta accusandi nota, ut κατὰ
χριστιανῶν, contra Christianos. Accusativo
secundum notat, ut κατὰ τύπον secundum
typum.

μετὰ cum genitivo cum significat, ut
μετὰ φίλων cum amicis. Cum accusati-

vo post, ut $\mu\epsilon\tau\grave{\alpha}$ φυσικὰ, post naturalia.
 ἀντὶ pro ut ἀντὶ ἐνεργείας pro beneficio.

περὶ cum genitivo de significat, ut περὶ
 τῶν ἀγώνων, de agonibus. Item περὶ σοῦ pro
 te, περὶ πάντων pro omnibus. Cum dativo
 pro, ut περὶ σφισι pro eis, cum accusativo
 circa, ἡπὶ ὥραν ἑκτὴν, circa horam sextam.

ἡπὶ cum genitivo iuncta circa signifi-
 cat, ut ἡπὶ πολλῶν, circa multa vel in mul-
 tis, ἡπὶ κρόνου sub Saturno vel tempore Sa-
 turni. Dativo propter & super, ἡπὶ κρηπίδι
 super fundamento, ἡπὶ βιβλίῳ in libro, ac-
 cusativo in vel ad, ut ἡπὶ νηῶς in naves.

ἀμφι, ut ἀμφι ὁδὸς ἡι pro Vlyse.

ἀπὸ genitivi solius est ab, ut ἀπὸ πατρί-
 δος à patria.

ὑπὸ cum genitivo sub notat, ut ὑπὸ
 κόλπῃ sub sinu. Item cum dativo, ut ὑπὸ
 δένδρῳ sub arbore. Item cum accusativo
 eadem significatione, ὑπὸ γλῶ subter ter-
 ram.

ὑπὲρ cum genitivo pro, ut ὑπὲρ ὑμῶν
 pro nobis, cum accusativo supra, ut ὑπὲρ
 ἀνθρώπου supra hominem.

DE CONIVNCTIONE.

Con-

Coniunctionum aliae sunt copulativæ,
ut *μὲν* quidem, *ἢ* autem, *καὶ* que, *καὶ* &, *ἀλλὰ*
sed, *ἀλλὰ* sed, *ὅτι* quod.

Aliae disiunctivæ, ut *ἢ* vel *ἢτοι* sive, *ἢ*
sive.

Aliae Continuativæ, ut *εἰ* si, *εἴπερ*, *εἰδή*,
ἢδέπερ siquidem.

Aliae subiunctivæ, ut *ἐπεὶ* vel *ἔπειτα*
quoniam, *ἐπεὶ* vel *ἐπεὶ* postquam.

Aliae Causales, ut: *ὥστε* ut, *ὥστε* ut, *ὥστε*
ut, *ὥστε* enim, *ὅτι* quod, *διότι* quia, *καθὼς*
quoniam, *ἐνεκα* Causa.

Aliae dubitativæ, ut *ἄρα* an, *εἴτε* postea,
μὴν num, *μὴ* an.

Aliae Collectivæ seu rationales, ut *ἄρα*
ergo, *ἀλλὰ* sed, *ἀλλὰ* verum, *οὖν* igitur,
τοιγάρ igitur, *τοιγάρτοι* itaque, *τοιγαροῦν* ergo.

Aliae repletivæ, ut *δή* iam, *ῥά* nempe,
ἴσως quidem, *ὅ* certe, *ποῦ*, *τοὶ* *αὐ*, *οὖν*, *πὲρ*, *πῶ*,
μὴ, *δή*, *δε* quidem. At *γὰρ* non solum re-
pletiva est, sed etiā diminutiva & Causalis.

Aliae potestatis, ut *ἂν*, *καὶ*, *κέν*, *σι*, sive, *uti*.

Aliae discretivæ sive electivæ, ut *ἢ* quam.

Aliae extenuativæ sive diminutivæ, ut
ποῦ saltem, *γὰρ* saltem.

Aliae adversativæ, ut *ὅμως* tamē *καίτοι*, *εἰ*-
σι, *καίπερ* quanquā, *ἐμπης* tamen, *εἰ* *καὶ* et si.